

Б
У
И
И

2014

А * : + : ↑ ×

[illegible]

Poesi på en dag

2014

Författares Bokmaskin

Författares Bokmaskin

www.bokmaskinen.se, 08-785 03 85
staff@bokmaskinen.se

© Författares Bokmaskin och respektive författare 2014

Omslagsbild: Kjerstin Krantz
Akwarell med rundjur, motiv från Nastastenens nedre del.

Grafisk form: Författares Bokmaskin
Typsnitt: Brios Pro
Tryck: Författares Bokmaskin
Stockholm 2014

ISBN 978-91-7910-750-5

»Jaså, en diktsamling på en dag? Får vem som helst delta? Ni gallrar inte ut dikter eller så?»

Kvinnan på stadsbiblioteket verkade närmast förvånad när jag svarade »nej, alla får komma med». Vi skulle hänga upp affischer bredvid varandras, delade demokratiskt på utrymmet och frågade varandra om evenemangen vi gjorde reklam för. På hennes affisch var det reklam för »I lodjurets timma», P O Enquists gamla pjäs som man nu gjort en nyuppsättning på. Den hade jag koll på. Men det är förståeligt att hon inte hört talas om det som stod på min affisch. Det har inte jättemånga.

»Poesi på en dag 2014», stod det där.

Och jag förstår hennes förvåning över att evenemanget fungerar som det gör. Det hör inte till det vanliga att det går till så, i tider där man ska ha auditions till allt: Idol-medverkan, att få ge ut böcker, arbete, bostad. Men här, på Författares Bokmaskins årliga poesifest *Poesi på en dag*, gör det det.

Har man skrivit en dikt, är det bara att komma och lämna in den, sedan hamnar den i boken som trycks under dagen och delas ut under kvällen till alla medverkande.

Alla är välkomna.

Arvid Svenske

TALVAL

Den som tager till svärd skall med svärd förgås.
Om detta kan Bibeln förtälja.
Den som tager till ord och med ord förstås
har bättre förmåga att välja
– en sanning ej alla kan svälja.

Börje Crona

HEADQUARTERS

Words are non-partisan mercenaries
Working with equal enthusiasm for
The Wounders or The Healers
»Don't kill the messengers» they'll say
We're only following orders
If you don't like what's in or in-between these lines
Take it with Headquarters, not us!

Susan Cohen

HÖSTLÖV

På en bänk vid Bergsunds Strand

Gula höstlöv möter bruna höstlöv

Vattnet speglar molnen i små vågor mot land

Thomas N

SKIMRANDE ÅTERKOMST

På Kungs Inges tid sjöng träden
Heimdall blåste i Gjallarhornet
vindarna virvlade orkanlikt mot svart himmel
katastrofen kom med Ragnarök
sången förde med sig tiden
människorna blev klokare
bräcklig silvervit var tonen
tvättade bort svek med vindens färg
ta vara på din egen glädjes ton
dela med dig av fridens rofyllda nyanser
hjälp till att måla hela världen med dem

Kjerstin Krantz

*

Jag trycker kinden mot tallens skrovliga bark
släpper teknologins iskalla elektriska skal

super skogens eteriska höstdoffer
fjärran från krogens instängda odör

betraktar myrans målmedvetna arbete på stigen-
glömmer människomassornas uttryckslösa vandring

– förnimmer evigheten

Aila Somero

BRISTNINGAR

En röst kommer till mig
mellan natt och dag
Minnen bOLLas mellan förr och nu
sOmliga fastnar någonstans i mitt huvud
vissa kommer som en längtan
någon som en önskan
Enstaka sitter löst av ren ömhet

I bland känner jag mig sårad
av envisa påminnelser
Trött och missmodig
Men energin kan strömma till
och jag känner uttryck av kärlek
Handlingar som känns glödande och sköna

Är det dessa besök
som håller mig samman
En kostym som ger mig gestalt och uttryck
Kantar mina former och gör mig hel
och rustad

Helt plötsligt har en tråd brustit
och ett samtal brutits
Men hålen finns kvar som påminnelser
Bristning efter bristning och jag själv är förlorad
och befriad
Inget hörs mer

Göran Ekström

ENFERMEDAD

Sufro de una misteriosa enfermedad
que se manifiesta como lava desbordada
por eso he cortado las cabezas de los santos
y de los árboles marchitados
entre otoños que vienen y se van
también padezco de una dolencia contagiosa
que se llama mal de boca con fundamento
por eso he blasfemado contra los reyes
contra el césped que niega al aguacero
y suelo ir
de las vocales fuertes a la objetividad
con decirles que he caminado
por ciudades, avenidas, aldeas
y mis ojos vieron
gente viviendo entre cartones
niños buscando comida en la basura
mendigos y leprosos con su maldormir
y gamonales engreídos de sus pertenencias
A todo esto vino la pregunta:
¿En qué tormenta salvaje?
se desvanecieron las estructuras
que sostenían el equilibrio
por ser la superficie redonda
un lamento a dos voces
me instalé en la retaguardia
con dinamitas por si acaso
y siete llaves
para abrir las ánforas
en donde las causas y efectos
ejercen la correlación de fuerzas
ni engaños, ni oportunismos
dejo que los juicios
hablen por sí mismos.

Javier Claure

RYSK ROULETTE

varje natt är som rysk roulette
några enkla rader rinner genom
huvudet

jag laddar revolvern och skjuter
skuggan faller
jag står kvar

Tommy Thuresson

ASKA

Jag bär aska,
det är min syster
Är den grå eller vit?
Jag vet inte
Hon hade så vackra fötter

Carin Törner

ÖDETS VISKNINGAR

Du somnade under trädets böjda grenar
på det vackraste stället vid sjön.
Luften du andades var frisk och sval
Fåglarna drillade sina sånger med jubel.

Brisen spred trädens blommande doft
gula näckrosor vände blicken mot dig.
Det var tydligt att du drömde i sömnen
dina läppar formades likt den vackraste blomman.

Vinden sjöng vaggvisa och smekte din kind
droppar av dagg tvättade dina ögon.
Denna morgon satt jag vid din sida i ditt gröna rum
grät av glädje bland naturens fylliga dofter.

Lämnade en röd ros vid din hand
varsamt för att inte störa din sömn.
Njöt av solbelyst lycka i hjärtat mitt
vid glädjens källa sjöng jag en kärleksvers.

Du jordiska ros i trofast kärlek
som vilar i mina ögons mjuka kuddar.
Tusen tankar kretsar i livets karusell
ödet omfamnade oss i det gröna rummet.

Josip Sumic

HETKI HOTELLIN KOHDALLA

Hotellin takaa
nousee aurinko
sinne jääneet
fimpit eivät
savua ajatuksia
yksi yö takana
edessä aamun
laskeutuva varjo
terassin tuolit
nuokkuvat vasten
pöytää ja arvaan
ilmojen olevan
mitä tahanska

M.Anttila

IRRSKEN

och när de återvänder dit
? skall klippan ihåggomma elden regnet
? har solen redan brunnit bort och månen glömt
en grön tyst avlägsen
i vintergatans spår fördold
lingonfärgad skatt
arkiverad någonstans
på sjöbottens ej bebodda stigar
med vägvisarna åt månadslösa år

*

? varför tomgång vaknade igen
när motorer sköt ut rök
och hjulen fick sin order
och sas-ängeln svängde sina spetsar
mot kvällsolens sarkofag
där höjder exploderade i svek
när rymden slöt och stal det som var ingenstans
och dimman tryckte ner med frusna droppars toner
från en blyblå himmel
in i överklighet
? en abstraktion ? ett skimmer ? en förväxling
? förnuftets fåfånga ? avvåpnad trots ? vårsvanens
brutna dans
? någonstans på andra stränder
i irrskenets ljus

Borislav Arapovic

MED BLÄCK PÅ MOLN: TJUGOHUNDRAFJORTON

Irrande moln baby-blue
symboliska fotanglar krymper
förtroendevalda
som likt en armada trängs runt statsguldet

Irrande moln taggtrådsrött
svepande visar östgrannen
sin bestyckade silverbuk
i vårt luftrum

Irrande moln bruna spetsar
stålklädda stövlar läder kedjor
böljar fram
land efter land

Irrande moln vita
i droppars spektrum
små rum
där drömmar med sorg längtan skräck
kärlek och glädje strömmar

Irrande molnens hårda vindar
sammanlindar gyllenlöven
Du är ett jag
Jag är ett du
Under svartare nätter
väcker orden
världen ur dess slummer

Monica Odén-Berggren

FRIHET

En sargad själ vill alltid bort,
den vet inte bättre.
Rotlöshetes armar söker efter trygghet,
på vägen kletas den fast i frihetens nät.
En orolig själ förtrollas av den söta
klissiga känslan av att allt är möjligt.
Lika snabbt förgörs den
Det börjar om.

Linamaria Lenndelius

DIKTJAKT

Du borde samla
sällsynta stenar,
panta plastflaskor
eller palla fallfrukt,
istället för att jämt
leta efter ett ord,
ljud eller bilder
som väcker minnen,
värmer upp längtan
och lockar dig till
att söka rädda det,
som inte räddas kan
undan glömskan.

HUGSVALAN

Lider du fortfarande
av den obesvarade
passionen?
Känn dig
tacksam ändå;
du har upplevt
förälskelsens
härlighet
men undgått
allt kärlekstrubbel.

Hanna Sijaric

KOMPOSITION

Enkel mat
och jag tänker på champignoner
lagom stora, med svart kaviar
en klyfta lime, olja
Och soppa från havet
Krabba, tomater
från burk, det är lätt
Lök, örter
kanske vitt vin också
Sist, en rispudding
gyllne saffran fyller

Gunnel Arvidsson

EFTERSMAK

Jag går i regnet och gråter
sött och salt på min kind
min kind
min sorg
mitt hat

Det värsta var inte det du gjorde
utan det du ville att jag skulle säga efteråt

Efteråt

blod och sperma
sött och salt

och du ville ännu längre in.

Sofia Thoresdotter

VANDRING

Helios daggdränkta strålar
från fjärran i Hellesponten
ljus i templets skuggor målar
från purpurhorisonten

Purpurn över himlen öser
mot horisontens land
färger som svävande löser
valvet från dess nattliga band

När himlen stryks i azurblå
av heliospalettens skala
han står i tur att åter gå
medan brisarna är svala

Som ung strävande man
från landet ingenstans
ska han följa Helios spann
mot ett land någonstans

Under dagens ljusblå himmel
människors fåfänga strävan
han ser i stadens vimmel;
och sin mållösa färd med bävan

En stund hans blick sig irrar
ned i väldig ocean
i flyt från staden han stirrar
på brusande vågornas ban

Lars-Olof Wallin

*

Igår var du full. Jag fick inte ens se dig,
varken till kvällen eller på natten
Ändå tände jag ditt ljus som vanligt
Det känns i bröstet hur du drar mig till dig
Jag vet inte, varför jag älskar dig så

Kanske är jag bara tacksam. Du har alltid funnits i mitt liv
Nära dig är jag förväntansfull, kreativ och vaken
Du fick mig att dansa naken under stjärnorna!
Mitt andra barn fick namn efter dig
Jag håller av dig så mycket

Jag ser dig. Och det gör mig glad, även när jag är ledsen
Jag sover inte mycket när du är full,
men jag får mer gjort och tankarna blir klarare
Inför dig blir jag vild och galen
Med dig är jag lugn och trygg

När jag är långt ifrån eller om hinder finns emellan
Då sträcker jag mig till dig och ber dig förmedla
Du kan föra in kärlekens strömmar i våra blod
och beskydda dem med ditt magiska ljus:
ditt sken är starkt nog för ebb och flod

Det sägs att böner blir kraftfulla
om de önskas i ditt fulla ljus,
även när nätterna är kalla
Åh Måne som jag älskar så:
Låt ditt kraftsken läka oss alla

Gitika

TILL MIN ÄLSKADE AREK

Ett ögonblick så var jag fast
Blicken från dina bruna ögon höll mig fast
Mitt hjärta slog ett extra slag
Det har gått tolv år så det är ett tag
Nu är vi två ett oslagbart lag.
Du är mitt allt, min bästa vän,
min man och far till våra underbara barn.
Inga ord kan beskriva hur mycket JAG ÄLSKAR DIG
Du betyder allt för mig
Du är mitt liv och mitt allt
Du är mitt ankare och den enda jag behöver
Din kärlek har gjort mig hel jag vill att du ska veta att
JAG ÄLSKAR DIG

Monique

TILL MIN BASKER

Med vädrets makter är jag nu försonad
och botad från min trista vintersnuva.
Nu kastar jag min gamla ylleluva
och tager på min älskningshuvudbonad.

Bohemiskt käckt på svaj jag kan den bära
och stoppa den i fickan helt behändigt.
Så tidlöst klädsamt och så evigt trendigt,
vad kan man av en mössa mer begära!

Den känner inga gränser, den står fri
från klass och kön och ras, ja, all skrankor
som jämlikhetssymbol helt adekvat,

en sinnesbild för en sann demokrati.
Så tag min dikt med alla dess skavanker,
min trogne vän och promenadkamrat.

Eve Giese

HAIKU

Met a tender man
he speaks the same language
as me – poetry ...

Transparent clouds
pass the full moon (and)
get enlightened ...

Wet kisses on
my bathrooms' mirrow ... is it
a good-bye ...?

Jesus comes down
the sky ... leaving behind
rainbows of light ...

Meet you in
poetry mystical landscape
beyond all words ...

The silence
between us ... is it the beginning
of the end ...?

Fluttering silk scarf
full of butterflies
dance in the wind ...

Music in the air ...
lets dance slow and near
breath into a kiss ...

Titti Spaltro

JÄMLIKHETEN MELLAN KÖNEN

Vuxna pratar mycket om
jämlikheten mellan män och kvinnor:
lika lön för lika arbete
jämlikheten i samhället
jämlikheten i hemmet
jämlikheten i politiken
jämlikheten i idrotten
ja, jämlikheten i allt.

Så ska det vara
för det låter bra
Och så säger man att man ska göra
men skillnaden mellan könen
är naturlig och ofrånkomlig.

Alla föräldrar och vuxna vill
införa jämlighet inom olika områden
barnen funderar på några frågor
som de ställer till föräldrar och vuxna.

Varför har vi tjej-och killnamn?
varför har vi tjej-och killfärger?
varför tillverkar vuxna tjej-och killleksaker?
varför tillverkar vuxna tjej-och killkläder?
varför frågar ni inte oss barn
vad vi tycker, innan ni gör allt detta?

Vuxna gör skillnad mellan oss från mammas mage
och när vi blir vuxna vill ni göra oss jämlika

när jämlikheten inte fungerar, skyller ni på samhället
och på fel barnuppfostran.

Kära barn, vi vuxna verkar inte ha
de rätta svaren på de frågorna idag
och svaren i morgon blir ännu osäkrare
det är tyvärr inte alltid som ni får de bästa svaren.

N'Denian Kebba Landing Sonko

TRÄDGÅRD

faller handlöst från hög höjd ned i din oskötta trädgård
bland kottar, löv, ris, pinnar, stenar. vill ta till mig orden
om... kärlek.

men de har mulnat i komposten tystnat i myllan. bra-
ket väcker arga röster som överröstar varandra. reser mig
vek vacklar runt vill allt vill inget. förtvivlar där emella.
med viss insikt kommer vissa krav... ber dina grannar om
ursäkt – sen dig.

hade slutat tro på kärleken men nu i all förvirring
står du där öppen.

du borstar av mig – ger mig en kram – ber mig sitta
ned – ger mig glädje... tårarna letar sig ut i buskarna...
gömmar mig i händerna.

hjärtat bultar när du lösgör mig – finner mig som
en tummelisa i all sin litenhet – skäms över min historia...
men ändå inte... är stolt över den jag blivit trots allt som
drabbat mig och mina barn. är fri i dag, inte tvungen
bära ok eller offerkoftor... åt andra... är lycka och glädje,
trygghet och kärlek. du får mig som jag är... ibland bär jag
sorgband ibland inte... tårar är bara tårar.

barnen en i sänder möter du, trevar fram berättelsen
om dig, din bakgrund lite i taget ger du mig. vi talar tyst
om våra tidigare relationer. kanske av känslan att vara
skyldiga. för vi är sådana som självrannsakar oss. tänker
vi kunde gjort något annorlunda bara. så hade livet sett
annorlunda ut.

ser dig i alla dina färger som en livlig sommardag
mitt i höstmörkret. du andas in min doft. jag sover med
din tröja under min kudde. drömmer en blomstrande
trädgård av verkligheten...

Eva Åberg

FROSTBITEN

Nattfärlens frusna vingar tvekar

Svagt ljus skimrar i mörkret

Vinterns andetag stryker över marken

Likt jublande små kristaller

Jenny Jacobsson

HYLLNING TILL EN VIKING

Du vänder fult till vackert
du vänder svart till vitt
du vänder all din kärlek
mot det som blivit ditt

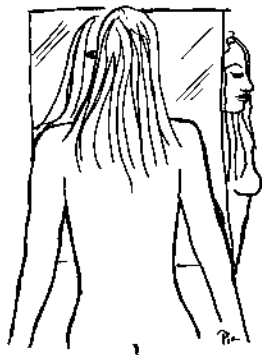
Det som blev ditt du värnar
om än det knackigt går
du är lojal till döden
och döljer dina sår

En dag ska du få svaret
när du vilar i din båt
med bohaget omkring dig
din gitarr, din uniform och din ståt

En dag ska du få svaret
du får din egen tron
i Valhalls fria ängder
dom möter dig på bron

Pia K

*(Hyllning till Tunnelbanemusikanten
Rebell Robert)*

KVINNAN MED MUGGEN

Hon sitter på gatan med sin mugg.
De flesta skyndar förbi –
de ser inte ett dugg.

Han går på t-banan med sin lapp.
Medresenärerna tittar bort
och hoppas att de slapp.

Men några ger en liten slant,
det är inte de som är rika
utan ofta en äldre tant.

Jag önskar så att färre tittade bort
att de ser en människa –
fast av en annan sort.

Skulle du klara att sitta stilla och bli
nedkyld och blöt var eviga dag
och se människor skynda förbi?

Att tigga är inget enkelt sätt
att tjäna pengar
och hålla sig mätt.

För sin fattiga familj i annat land
sitter de här och ber
om en slant ur en ovillig hand.

Ge åtminstone ett litet leende –
för en frusen medmänniska
behöver vårt seende.

Gör dig fri från ilska och misstänksamhet
du har så mycket att ge –
och du mår mycket bättre av det!

Cicci Bjärgö Lagerström

FÖRNIMMELSEN

Det som fladdrar förbi i ögonvrån, går att missa,
men ibland är tanken snabb, vad var det?

Tänk om det var inbillning?

Men, något bekant var det allt.

Fastän stegen var inte så lätta, hållningen inte så rak,
huvudet inte så högt.
Håret hade verkat igenkännande.

Ändå var personen som glimtat förbi,
någon som såg bekant ut, men ändå äldre
och bar glasögon, kappan var lite för stor.
Den tunga väskan gjorde ansiktet lite ansträngt,
som ändå tycktes så välbekant,
men ändå inte.

Kunde det varit min egen spegelbild som
skymtat förbi i skyltfönstret?

Anne-Marie Söderström

PILEN

En pil är en pil när den flyger,
den kan rädda och störta ett land
Den kan skydda ett hem, stjäla liv eller lem,
det bestäms utav bågskyttens hand

En pil, satt i flykt, kan ej döma,
den bemöter sitt mål utan jäkt
Den har ingen moral eller stämma
som kan minnas det liv den nyss släckt

En eldpil kan lysa och glimma,
den ger mod, sprider hopp med sin glöd
Himlens valv lyser upp av dess strimma,
som förtär den till slut, utan nöd

Genom all vår historia den smyger,
lämnar avtryck som ytterst få kan
Om en pil är en pil när den flyger,
när är jag en man?

Niklas Peterson

*

Bubblan omsluter mig seg, stark
Genomskinlig som novemberdiset
Orden, rösterna vill tränga igenom
frågor utan svar
förtvivlan blandat med hopp.
Vad är rätt?
Vad är fel?
Jag kastar mig med kraft mot bubbelväggen
som obevekligt studsar mig tillbaka.
gång på gång
ingen utväg är möjlig
förrän bubblans vägg klarnar och släpper mig fri

Lilian Samuelsson

ÅRETS FÖRSTA TRE MÅNADER

Det var så fruktansvärt att jag började dansa
kände hur gråten krampade i bröstet
hur varje andetag du tog kunde varit ditt sista
hur varje andetag jag tog kunde varit mitt sista

Insåg än en gång att livet är en balansgång
där vissa inte klarar av att gå på lina
där andra faller handlöst
där en del studsar tillbaka och upp igen
från livräddningsmattan nedanför

Hur en del ser hur bristningsgränsen är nära
för att sedan knyta samman för att fortsätta
framåt

för framåt ska vi alla

hur vi än strävar att se bakåt ibland
bli nostalgiska av oss
sörja sånt som aldrig vart vårt
Så försök balansera upp
lev i nuet
bli mindre egocentrisk
stanna upp
se dig själv i vitögat
och säg *jag älskar mig själv* till din spegelbild

för framåt ska vi alla

Men inte idag!
Tro inte att jag är där idag!

Idag är jag bara så jävla stolt
stolt över att ha stått på Kafe 44:as scen
där Nina Rochelle och Melody Club har spelat en gång i tiden
Stolt att snart få stå på Jazzhusets scen i Göteborg
likt jag önskat mig sedan tonåren
stå där för att hylla en person
vars liv slets samman i gatuvåldets grepp
vars liv sloknade på alla hjärtans dag morgon
den där morgonen för fyra år sedan
Att stå på samma scen, för att ha ett uns ord offentligt
om att stoppa gatuvåld redan idag
stå på samma scen där Håkan Hellströms fötter dansat
tillsammans med Theodor Jensen och Henrik Berggrens

Lea Pålsson

*

Morsan sa alltid att
I värdeskåpet skall värdefulla saker förvaras
Så där har jag lagt
En mobiltelefon med telefonnummer till alla mina döda vänner
200 spänn jag inte längre minns var dom kommer ifrån
2 marshmallows från julen 1972
Den legobil jag senhösten 1979 slarvade bort i sandlådan
Ett telefonnummer till någon jag inte längre minns vem det var
En grön leksaksbil av märket Hot Wheels
Nycklarna till en trasig Ford Fiesta utan kardanaxel
2 kvitton från Konsum i Bandhagen från 1998, 4 äpplen, 3
mjölk, 2 gurkor och 1 burk tomatås
Ett telefonnummer till en kemtvätt på Ringvägen. Jag gick
aldrig dit
En grön reservoarpena som tillhört min farfar, kan
eventuellt fungera
Ett läkarintyg som påvisar min för tillfället goda hälsa
En bortglömd skatteskuld från 1929, behöver nödvändigtvis
inte vara min
En burk sardiner
5 svarta stearinljus, ett använt lite grann
Den första rakhyvel jag någonsin använde, Konsum, blåvitt,
helt värdelös
En tandläkarräkning från 1993 jag glömt betala
En svart fickkam med hälften av tänderna borta
En tipskupong från 1992, fem rätt
7 klistermärken med företagsnamn och logotyper
2 Caltex, 2 BP, 1 Shell, 2 OK

1 st Fantomenring med medhängande Fantomenklubb-
medlemskap
Ett kärleksbrev som skulle ha skickats till någon som kanske
inte gjort sig förtjänt av det
Ett slutbetyg från gymnasieskolans treåriga
samhällsvetenskapliga linje, genomsnittsbetyg 3,7
Ett par vita tubsockor, hål på höger stortå
1982 års Lilla Fickalmenacka, inte använd
En plånbok utan innehåll
En bankbok utan hyfs
En annan liten pryl jag inte vet vad det kan va
Alla mina viktigaste saker
Alla mina värdefulla grejer
Jag gör som morsan säger
Jag håller värdeskåpet låst

Johan Nordgren

KYLIG MORGON PÅ PERRONGEN

Jag vet att du är härifrån
men inte vem du lämnat

Som järnfilspån i ett magnetfält
dras vi av den öppna dörren
mot dagens mål,

ej utbytbara
men till förväxling lika.

Peter Svensson

EN NATTFJÄRIL

Moster Ingeborg tog på sig den lilla hatten
med den långa, långa fjädern
och gick på nattpromenad med muffen
som i sången

Efter att ha vajat och gungat hela natten
blir moster Ingeborg trött, så trött
av att dansa Honky Tonk i en väldig fart
som i sången

Moster Ingeborg vajar då in på macken
vid Kungsholmsstrand
gungar lite med muffen och dansar Honky Tonk
som i sången

Där vill moster Ingeborg sova en stund
och lägger sig med muffen som huvudkudde
för hon har dansat färdigt Honky Tonk
som i sången

Killen som jobbar på macken blir mycket arg
och ringer då till polisen som kommer med fart
dansar Honky Tonk och gunga med slangen
som i sången

Nu får det vara färdigdansat sa polisen
fast han också ville dansa lite Honky Tonk
vaja med pistolen och gunga med batongen
som i sången

Moster Ingeborg är nu trött, mycket trött
och får åka polisbil hem i en väldig fart
gunga lite med muffen och vaja med fjädern
som i sången

MITT SVERIGE

Detta är mitt Vikinga
Sverige:

Ankare
Sten
Röda hus
Gula fält
Skogar, skogar, skogar...

Havets flagga
där himlen korsas
Med solen

Alexandra Luthander

*

Dina gråa hår
är tecken på visdom.

Dina blå ögon
speglar djupen i haven.

Röken från dina cigaretter
omsluter dig i ett moln av mystik.

Dina skålar
är ett tillfälle för att fira ett uppnått mål
eller bara för att vara med glädje med en vän i närheten.

Dina leenden, som solsken,
lyser upp ditt ansikte
och värmer hjärtan hos de som finns omkring dig.

Dina tystnader,
upplevs som reflektionsstunder,
påminner om lågvatten,
en del av en naturlig process.

Dina ilskna stunder, som stjärnfall,
flyktiga ögonblick,
ibland väl upplyste,
är en upptakt till förändring.

Dina tankar
vänder sig till många städer och platser
ännu inte upptäckt eller återupptäckta,
med en iPad i handen,
väljandes rutter och färder

Dina drömmar är många,
men med din kvinna vid din sida
har du inget att beklaga.

Ilaria Pedditzi Albu

SKOGEN EN HÖSTDAG

Vandrande på sviktande
blötlagda, lövströdda
stigarna ser jag
hur blanksvarta vatten
speglar himmelens
svindlande sjup
med drivande moln ...

Ensamma aspen
spretiga grenar mot skyn:
»Jag fryser ...
Mitt lövverks musik
har tystnat och allt
känns risigt och kallt»

Men en ungbjörk mitt emot
svänger sina veka hängen:
»Kära syster – var ej dyster –
se på mej!
Fast jag tappat mina blad
är jag ändå lika glad.
Om man tänker rätt på saken
Är jag lika vacker – naken!»

Furorna marscherar
över bergen stam vid stam
Raka som dom karoliner
som mot fiender gick fram

Håller färgen och står rycken
när storm vill slita dem i stycken
Fast i utsatt situation där de står
har de trotsat 80 år.

Vandrar vidare...
Med min fantasi bredvid
emot Sveriges vintertid...

Esther Callmer

AMERICAN LADY BLUES

American lady
I came to your house for dinner
with pleasure and doubt.
And while we eat our dinner
your lines keep eating at your handsome face
and your widow hand flutter
among your elegant rustic casseroles
Hospitably urging me to take more.
You tell me about your house
designed by your stubby, competent hands
you tell me about the pond in your garden
where every season is beautifully mirrored
offering eternity instead of death.
You look at me
you want to ask me a question
not about my writing
not about my life
not about my homeland
but: Have I ever been married?
And you sit there waiting
and listening for my answer
and I say no, never
and in your huge, barn-ceilinged room
my voice is under water a bridge
Have you never wanted to?
you ask
with the kind of delicacy that implies:
After all, it's high time ...
No, I cannot think of one good reason

I answer
with the kind of abruptness that implies:
Let's get off the subject.
But I want to be honest with you
admirable lady
so I add: But i have what you might call
a fairly constant companion.
A male compainion, you breathe
a male companion, I reassure
you smile a welcome to the club
even if not The Real Club.
American lady
your hair is blue.

Katarina Wallin

SKYMNINGSBILDER

Jag ser röda bär som sväljer sig hela
Jag känner gula blad som darrar av längtan
eller vilar de i väntan
Jag känner rötterna som drar sig mot
skuggor och mossor

Oh, jag trillade ner i en bukett
hörde jag en blomma säga
vackert och ledset
kunde inte ens gråta
av brist på vatten

Då såg jag den skimrande sjön
som törstade efter sig själv
och därmed var lycklig
Och än den gråa himlen
så skonsam mot min svärta

Jag ser dallrande scener i vattenpölen
en spegelvärld i skymning
Jag måste gnugga mig i ögonen
och se jag vaknar
och du
det är denna värld jag vill leva i

Bengt Hedlund

EN TRASIG ÖNSKAN

En trasig önskan
ligger och darrar i min hand
Lyfter mina besvikna ögon
mot ett fjärran ingenting

Allt kanske är som det ska

Tanken får svindel
av sin dröm
återgår
till livets schackspel
till ingen nytta

Inte ingenting överraskar längre
allt har upplevts
om och om igen
det kan inte sluta
förrän anden ger upp
försvinner
till intigheten igen

En brusten längtan
vibrerar vidare
utan att veta
efter vad eller varför

Monique Elénus

TANKEFLYKT

Jag sitter vid fönstret och tänker
vad vackert här är vid sjön
Där i vattnet speglas och blänker
kristaller från den nyfallna snön

Vad vackert här är
var är hon
som är mig kär

Trots att jag sitter och tänker
Tankarna samlas, blir meningar långa
En vinterbild som förstånd förstår och skänker
Rofylld längtan att skönheten fånga

Vad vackert här är
var är hon
som är mig kär

Långt borta från tanken jag tänker
är allt detta vackra och blåa
som nu grått och dystert sig sänker
i verklighetens öga, det gråa

Men visst är det vacket här
Där i det gråa

Britt Marquardt

VEM ÄR DET SOM HAR SKRIVIT MED KÖTTSLAMSOR

Vem är det som har skrivit med köttslamsor
och gjort en klänning till mig i stearin
korta små ordspråksramsor
med rika detaljer av margarin,
klätt soffan med fjäderbor
krossat glaset och byggt kristaller
och kammat bort alla rosa tovor,
slängt dun som genom luften faller

Vem är du som syr små skrin
klottrar tags på efterrätten
fyller på med oranget vin,
och lägger plastsmurf i toaletten

Vem är det som tecknar valar i kattsanden
gör lapptäcken av matkartonger
med mönster i smutsranden.
Klär om barnen många gånger
planterar små träd i tandborstglaset
lämnar lappar med operasånger
ställer gurkan i blomvasen.

Vem är du som sätter bildäck runt geten
fyller mig med så mycket, skapar rus
Vem är du min själs frände kreativiteten?
så vackert naken i ditt konstnärs hus.

Josefin Lernman

*

Ett skimrande grått ljus träder fram i mörkret.
Å du ljusets klot som talandes till mig,
lyser upp mitt mörker.
Att med din silverdansens gnistor, du anblickar
och rör vid oss.
Vi som famlar i mörkret.
Vi väcks till glädje utav dig.
Skuggor träder undan och formas där du vandrar.
Du lykta i mörkret som lyser vår väg.

Detta är en hyllningens text utav mig.
Till dem vi känner att vi vill göra en större
tanke, till dess existens och dem som de
sprider omkring oss.

Den vite vandraren

*

här, bakom skogens ridå
hör jag en dörr viska
det växer så många ord i tystnaden,
inom mörkaste mörker och
psykopatiska armbågar – deras giriga
konsensus ... men skogen lär sig simma
bland smältande isberg
och vi har öppnat dörren;
som inte går att låsa ...

Raimo Sillanpää

EN SINGULÄR MÄNNISKA

Jag är som rosen på vintern
elden som inte brinner,
pilen utan båge,
solen utan stråle.
jag är en singulär människa,
en singulär människa – det är jag!

Jag är mannen som aldrig har tur,
ler men ändå är sur,
gråter utan att fälla en tår
blöder utan att ha ett enda sår.

Jag är en singulär människa,
en singulär människa ...
det kanske också är Du?

Batuhan Kutlu

VÄRLDEN

Jag vill ha lugn och ro
men allt bara händer i världen
jordskred, tsunamin
krig
terrorism

Jag vill ha lugn och ro
inte störas av sånt som sker
i den stora världen
mänskor som svälter
länder som brinner

Jag vill ha lugn och ro
i min lilla värld
inte se vatten, som dränker
inte se bördiga åkrar bli öknar
inte se barn
som bara är ögon
Jag vill ha lugn och ro

Marianne Strähle

*

Livets blomma
oändlig evighet
finns inuti mig
och runt omkring mig
Osynlig
Lysande
i kärlekens alla
regnbågsfärger

Ljuset
omsluter oss alla

Namaste P.R.

*

Templet
vid havet
en klapp
på axeln
från en
annan värld

Caje

INVASIONSSTRÄNDER

Håll fram din klibbsida Bubblor och fukt Mikroskopiska ojämnheter Det finns ingen elektronik som mår bra att bli för varm.

Smuts och damm Fingeravtryck Filmen och dess baksida Dess ovansida Dra ett finger över klibbsidan Fördela vätskan Fördela vätskan jämt över hela ytan Dra filmen till dess plats Att vara på plats Håll ett finger på något Något som inte får förflytta sig Torka av sig med en duk Allt försvinner av sig självt inom några dagar Torka telefonen Torka filmen Låt ingenting bli för varmt Saltvatten och kön Gamla torra, kön Doften på en strand i solsken Etyd Vad betyder slumpen Musikens upplevelse av tystnad Allians

En fågel faller mot fasaden mittemot Ingen står i den öppna dörröppningen Det är tyst i korridoren Tyst i väntrummet Solen ligger på golvet Inget mer Snö mot svarta fåglar och där bland alla fotspåren, ett par vattensamlingar Klara som speglar i den underifrån kommande himlen Och ljuden här stiger aldrig in, de längtar efter människor vars ord ska flytta världen en bit bort, där den bara är en retning bland andra retningar

All kommunikation är förenklingar

Utsikten Parken En lyktstolpe mitt i parken Det är eftermiddag Jag svarar inte Telefon och två krukväxter Hon som klagar över det lilla Sköter man det inte, ser hon till att det växer Det är försent Vi faller som skuggor fåglarna kastar mot fasaden Sådan är branschen Vi är alltid hungriga Chanson Du ska känna dig hemma i mig Hemma och hård, hård som en kuk Här i det här rummet, tar samtalen vid – ingenting ska mera hända Vi ska titta på, som om det var en sång alla förstår Det blåser nu Alla har gått hem Hem till sin kuk Den dom vill ha

Det finns inget hjärta för ditt hem Faller En människa, en pudel Den kissnödiga hunden i underjorden Den atmosfäriska kylan, musiken De torra kristallerna En kopia av bilderna, passen, handlingarna Gravida En knarkande hora De ser så påverkade ut

Johan Christiansson

VAD KAN POESI VARA?

Poesi är det som är emellan.
Poesi är den sammanhållande
hemligheten.
Poesi kan sägas vara en tystnad
vi hör.

Människan kan erfara poesin,
eller den kan gå henne
spårlöst förbi.

Men finns människan
finns alltid ett uns poesi.
Men vill vi mer är unset,
fordrar att vi uppfattar unset,
fordras ovillkorligen vårt ja.

Poesi kan aldrig utkrävas
som tystnad för exempel.

Kjell Olsson

LIVSKVALITET FÖR MIG

Att måla och
inte på färgen snåla

Att sjunga i kör
är vad alla bör

Att umgås med vänner
och resa till främmande länder

Att tända ett ljus
som lyser upp Guds hus

Att njuta av en god bok
som gör mig klok

Och sist men inte minst
Glädje av att just JAG finns

Birgitta Hallberg

DEN INNERLIGA RESAN

Osynlig
sitter jag längst bak
hör ljudet från rälsen
när tåget hastigt lämnar staden

Osynlig
studerar jag omvärldens
tomma blickar
som aldrig möts

Osynlig
börjar jag min resa
för att möta
mitt inre landskap

Osynlig
som en såpbubbla
reser jag i universum
från station till station

Sonja Hoffman

SISTA NOVEMBER

Ibland tänker jag på dig
till exempel när det regnar
då tänker jag på dig
för då är det grått som den dagen
du dog

Ibland tänker jag också på dig
när det är sol
då när vi sprang ikapp på ängen
och rullade i det fuktiga gräset
fast det är snart ett och ett halvt år sedan

Jag vill bara en sak
det är att du ska komma ihåg mig
som den som älskade dig
mest i hela världen

Josefin Hoffman, 12 år

*

Jag vill alltid skriva dikter med mening
annars kan det få vara
I år vill jag skriva om borädds-förening
hur sådan kan vara en fara
hur en styrelse-klick som makten fick
faktiskt kan bli, mitt i vår stora demokrati
en egen infam miniatyr-diktatur
med pamp i maktmissbrukskamp, eller hur

Trots din rätt att skaffa ett eget hem
– alltså du som också har pengar –
är du utlämnad helt till de tre eller fem
som har övriga som sina drängar,
alltså de med styrelse-makt, som sagt

Du kan se med skräck och förvåning
hur klick eller pamp har en plan
med din egen tilltänkta våning
Och emot dig har du nu självaste fan
Och fan kan nu säga till medlemskap nej
och ditt hem det äger du därmed ej
för någon i klicken vill ha den för sej
eller bara kanske ogillar dej

Och du vet hur det går om i onåd man står
hos en diktator varhelst den än är
och bland annat finns diktatorerna här
Kanske udda för dikt tycks mitt tema
men likväl – av vikt – vill jag mena
Ty om konsten är fri, ska så 'na som vi
lägga oss i,
varhelst det finns hot emot demokrati

Åsa Freij

TILL HANNA

Briljanta pärlband av sång flimrar framför mig
Tonande som ouvertyrer
Burna av en stor orkester
Där varje stråktag bränns av kärlek

Innan: bara öken
Tomma kvällar i gatlyktors hänsynslösa sken
Vindlande som en nattbuss på slingerhal väg
Efter: varm, stark trygghetskänsla
Din famn stillar mig på lakan av ljus

Det finns inte så mycket
Som går rakt in i mitt inre djup
Utom du som finns här tätt intill mig
Och gör allt det gråa varmt

I mitt inre breder ut sig
En canvas som man målat djupblå
Som en vy ifrån ett flygplansfönster
Bara vackra dagars svall

Arvid Svenske

DRAMA

Vi lever i ett drama, ett pågående drama

Livets Drama

Akter och teman

Somliga långa och utdragna

Oväntade – ovälkomna

Deleteknappen lyser med sin frånvaro

Det förgångna finns där

Fast vi kan färglägga minnena med andra färger

Ups and downs

Minnena fladdrar förbi som ett spektakel

Ibland står de stilla

Fryser till iskristaller

Andra är ristade i sten

Några omsluter jag med mina händer

Vi spelar alla roller

Huvudaktörer

Biroller

Småroller och sidorepliker

Statist – vi står stilla utan en egen gest eller grimas

Ett drama kan innehålla både tragedi och komedi

Separat eller samtidigt

Så rullar det på i huvudet samtidigt som saker händer

Sigrid Tadors

STJÄRNORNA

Stjärnorna tindrade osynligt tillbaka
långt härifrån
bakom himmelrikets yttersta tak

Stjärnorna tillsammans med
oändlig tanke transporterades fort som
ljusår, ljudhastighet till kvävande tysthet

som mörkaste svarta månen
nära
bredvid tusentals avlivade själar
utan täcke, skydd, närvaro

Hopp, pytteliten, men ändå
då man ser ett litet hål fyllt med renaste ljus
och som med solens gyllene tråd
hopsömmas
våd för våd.

Sant
eller ...
då vi är bortom vinden,

Ilari Sole

ANROPET

Jag tvekade lite, men tryckte ändå
på knapp så annonsen flög ut i det blå
Jag sökte en Venus i lagom format
Med gyllene lockar och kurvaggregat

Kultur, konst och bildning, det kan gärna kvitta
Men segling och mat ska du minsann besitta
Jag själv är rätt stilig och rökfri och sund
Och unnar mig gärna en skön herdestund

Så möttes vi då på ett litet kafé
Och hakan min darra, hur ska jag mig te
hon sitter med gråstänk och smal och rätt blek
tar handen och säger, jag heter Melek

Hon ser mig som kort och med flintis och mage
Men säger att hakan tycks ge mig kurage
Och rakvattnet, svetten ger doften av karl
Sen bjöd hon sig själv till min tvåa jag har

Det är tjugo år sedan och än är hon kvar
Jag har henne gärna i långtidsförvar
För tanten är bättre än Venus jag sökte
Jag fick ju en högvinst när gubben försökte

Och tanten är tanig och vitgrå och sliten
min mage är större och penisen liten
men kärleken spirar med amor på gång
så anropet hyllar jag stort med min sång

Jan-Eje Ferling

SAKRAMENT

Hon döptes i älvens iskalla vatten,
och redan första natten
kom hostan och rosten
som ett brev på posten.
Hon låg i soffan i sitt kök,
när dopets präst kom på besök.
Han la en hand på hennes kön
och läste högt Vår Herres bön.
Så dog Sofie, hon hette så
vid ringa ålders tjugotvå.
– Hon hann bli döpt, sån himla tur!
Eller hur?

Curt O Wallerud

BESÖK

En svala flyger genom rummen
och lämnar efter sig ett vinande ljud
och två fläckar på de viktigaste handlingarna

Väckt ur drömmen
av skramlet av en rullgardin
och ljudet av snabba steg i luften
står jag plötsligt mitt i händelsernas centrum
hänförd, bergtagen

Att du är här från himlen
med din svala elegans
och ditt teckenspråk
nu i mina rum

Vi hinner inte mötas
De snabba vingslagen omger mig
som blåsten kring öronen
då man vänder upp i vind
Ett hastigt avsked
och känslan av att vara lämnad

Lars Inge Widlund

DIN STUND PÅ JORDEN

Du skall icke dräpa!
Glöm ej de orden!
Du är gäst här!
Varför begå brott?
Endast för att det smakar gott?
Du gör dig själv illa.
Att plåga andra är inte gratis.
Lev dina dagar på jorden fredligt.
Låt alla leva!
Sprid ingen skräck.
Sov gott och lämna jorden
utan att ha dödat någon
annan.
Känn ingen oro!
JAG KAN JAG VILL JAG SKALL
vara här utan att spilla blod.
Djur på tallriken gift i kroppen
Är inte toppen snarare botten

Ilene Stenson

VAR HOS MIG

Var hos mig för att våra drömmar skall stärka vår ännu starkare kärlek.

Var hos mig. Jag har inte tröttnat på dig. Det är nu på äldre dagar som vi skall ut och ta en promenad i den miljö vi befinner oss i OCH hand i hand.

VAR HOS MIG. Jag behöver dig. Utan Dig är Jag ingenting. Våra drömmars blommor Har inte slagit ut maximalt

Dom väntar tills alla våra barn och barnbarn ser släkt och vänner och bekanta som fullkomligt utslagna petaler med åtskilliga färger.

TIDEN! Tiden den bara finns och gör sitt. Vi måste uppleva tidens gåva till dess beslut. Tiden hör inte böner, Den har inte heller empati för att förlåta. Tiden är självisk, inte flexibel, den ändrar sig inte, den fortsätter att vara i sin egen existens, den bryr sig inte om hur illa människan OCH Skapelsen mår - gott eller ont, i nöd eller lust. Den bestämmer när vi skall bli till, när vi skall leva, sedan slutet. Tiden bara respekterar vår existens i den tidslott vi måste gå igenom i det liv som vi måste gå igenom. Frukostbordet med tomma koppar. Varför är det så? Men inget svar. Kaffekannan står varm. Ingen sump är kvar. En kopp kaffe svart eller med mjölk vit spädd med mjölk, hit eller dit. Smakar noll, smakar skit.

Rummen städade och ser fina ut Men utan dig i min närhet går det i lut

Kaffekopparna står på frukostbordet Mjölkkannan full av mjölk står bredvid

Orörliga och tomma i väntan på händer. Som fyller dom och
sörplar och samlar dom i en varm hand till centrum som i en
brännvidd.

Smöret med smörkniven på paketet

Men inga händer som sträcks fram för att njuta av det härliga
fyndet.

Lamporna vid varje fönster lyser så vackert. Men utan mening
till de ögon som inte finns.

Spisen kall och utan en stekpanna eller kastrull på, ler dystert
i väntan på den någon som sätter igång vardagen. Utan dig
i huset och i närheten av mig och vid morgonbönen vid
frukostbordet

Ack, ack vad livet är trist.

Var kvar hos mej

Var hos mej

Jag kan ta hand om dej

Bellele Ergetie

OYSTER CARD

ser du olyckan där som annonseras på gatan
ACCIDENT OCTOBER FOURTEENTH
tulpiner ligger nedanför
den svarta vinden viner mimar i spegeln förödelse
herregud det kunde ju varit vi
nere i tunnelbanan håller mig mot stängen hårt
inte så prydligt spelar på min stråke hårt mot hårt
blir som sprängsel här i trängseln du vänder mig upp
och ner ge mig klara besked nu se på mig du tar bort
förnedring du tar bort kyla och oro om du menade det
du har redan gjort allting som är ovanligt vi hinner
springa igenom galleriet på en vecka kan inte släppa
tanken antalet reklambudskap per människa dag tretusen
kanske är mycket tänker du också tretusen erfarna tavlor

Ernst Rydén

VI ÄR ALLA VANDRARE

Vi är alla vandrare här på jorden
ljuset inom oss.
Vi har samma ljus,
Vi har samma mål
att hitta hem till själens ursprung.
Vi är ett.

Leena Kuisma

*

Kalla måne på blåmörk himmel
mörkrets stjärna
som årtusende efter årtusende
lurar oss att leva oändligt
finnas i det som inte finns

Grymma måne, åser kallt vad som händer
våra strävanden, våra kalla fötter
rök stiger från våra strupar
evig väntan, längtan efter hem
på iskall busshållplats i universum

Illvillige åskådare som isnatt efter isnatt
blint stirrar i mörkret, blint leder väg
in i en framtid som inte finns

Wivianne Runske

*

En lyckad flykt från helvetet i Iran till Sverige och dess moderna områden Hammarby Sjöstad.

Jag växte upp i ett fridfullt Iran, som 1979 förvandlades till ett helvete när Khomeini tog över. Han rövade bort landets trygghet med sin revolution och tvingade oss att fly landet och dess hårda och blodiga islamiska regler. Efter sex år, 1985, lyckades jag fly från skräckregimen med mina barn. Jag landade i Sverige och skapade en ny tillvaro i frihetens land.

Flykten från Iran var nödvändig för att undvika tortyr och avrättningar, för att undvika att bli fängslad och hamna under det islamiska förtrycket.

Jag har alltid varit en aktiv kvinna. Före revolutionen lyckades jag ta flygcertifikat och skulle arbeta som trafikpilot i Iran. Jag var egen företagare, och tog även lastbils- och busskörkort bara för att visa på kvinnors styrka. Men kvinnornas rättigheter försvann samma dag Khomeini införde sina nya islamiska lagar. Jag – och alla andra kvinnor – blev instängda i en trång bur, i hemmet och köket.

Trots alla svårigheter i mitt liv har jag fortsatt att kämpa, och flykten till Sverige förändrade också min livsstil. I mitt nya hemland har jag bland annat drivit pizzeria, men framför allt varit verksam som författare, poet och konstnär. Jag har även varit engagerad politiskt i Stockholm.

Jag är ändå tacksam mot mitt öde; att det hårda livet i exil mot alla odds gav mig styrka att stå på mina fötter igen och öppna ögonen i frid och fröjd till ett nytt liv fullt av frihet och demokrati.

Den flygande poeten, författaren och konstnären

Akram Monfared Arya (Taraneh)

*

1. Den svartvita dikten,
tryckta bokstäver på
vita ark. Läsarens
färgade glasögon,
aldrig glömda
i handskfacket.
Bilmärket sekunda.

2. Säg inte:
mina krukväxter dör.
Säg: jag överlever mina
Krukväxter. Jag
överlever.

3. Visst.
Visst går utvecklingen
framåt. Nu har vi uppnått det stadium då
de sista skola vara
de sista.

4. De där ullstrumporna
jag går på i, hittar
jag ingenstans.
Värst är att
jag kan inte
sluta gå på –

5. Säg den gloria som
inte sitter på sned.
Ett mode, det med.

Hans Boij

HEMMA

Gå omkring i eget hus
Känna in sig i det vana
Inta lukter, ljud
I näsan välkänt damm
I blindo nå elektriska kontakter
Ta sig fram med känsel utan lyse
När man pinkat
hitta sängen
utan att behöva tända
Hemma
efter dagar på hotell
och konferenser
någonstans i Hotaheiti
Gosigt värre att få gona sig,
borra ner sig mellan lakan
med en doft som är ens egen
Släppa sig
Rapa högljutt
Nonchalera konvenansen
Göra som man vill
Gå naken runt i huset
Ge fan i allt och världen
Somna in och vakna i det vana
Vilken lycka

Kai Blomqvist

FÖRUNDERLIGT

Min underbara värld
är skogen, sjöarna och fälten
som sträcker sina vidder
i oändligheten
Naturen är förunderlig
ständigt ny och ständigt skir
men ändå för evigt densamma
Hur ljuvt det är att finnas till.

Min underbara värld
är glädjen, sången och musiken
det ljuder i mitt öra
en himmelsk känsla
Livet är förunderligt
med alla sina bilder
de växla och behaga
En evinnerlig rikedom

Maria Gustafsdotter

FLYTTFÅGLAR

Ute sveper höstens vindar
Rodnande stå asp och lindar
Fågelvingar styr mot söder
Där den mogna druvan glöder

Tanken lätt sig svingar
Liksom fågeln får den vingar
Söker genom eternas brus
Hän mot rymdens klara ljus

Helge Ekeman

FJÄRRAN STRAND

fjärran strand
där gudingar dansar.
Skulle till dom komma
om jag inte så här vilsen varit.

Kan inte namn på alla fåglar,
mina vandringar minnas,
efter sträva skogarnas dunkelhet.

Kvinnan min,
på fjärran strand,
som en mås på skär.

Keijo Winstén

MUSIK

Musik är mitt liv. Musik gör så att jag dansar.
Jag sjunger och dansar varje dag.
Utan musik skulle livet vara en lång tråkig tystnad för mig.
Musik får mig att sjunga, musik får mig att dansa.
Med musik kan du förmedla dina känslor.
Dansa får min kropp att må bra så alla ni där ute
börja lyssna på musik idag!

Julia Kowalczyk

VERKLIGHETEN

snurrar runt mig som en tromb
inuti är allt stilla
även husen sover

Jag vaknar till liv
ett liv utan slut
Evigheten är här

Min tanke utan ord
flämtar av ansträngning
och når bergets topp

Birgitta Nyberg

*

Ibland känns stark
oro i mitt hjärta
när november mörka
natten faller som
en svart slöja utan stjärnor
och känns kallt smygande
rädsla
från hjärta till tå
och väntar man förgäves
för vackert änglaväsen
som smeksamt le
och försiktigt prova
befria mig och min själ
från ensamhetens mörka tentakler

Ted Trela /tre76/

TANKAR

Perioder i livet byggs det på
Stressen i kroppen känns då
Magkatarr och spända axlar
Saker man ska göra så man baxnar
Då man tankar få
Att åt ett annat håll gå
Kanske man ska satsa på en ny karriär
Skriva, måla, sy eller rent av plocka bär
En bra uppfinning så man på dess patent kan leva
Eller skriva låtar som Robin eller Di Leva

Birgitta Dahlman

LÄNGTAN

Att våga hoppas
lita på att det blir bra
är svårt
då man känner sig svag.
Att kliva upp på hög höjd
och våga blicka ner
rädslan vibrerar under huden
när mörker är allt man ser.
Känslan av att falla
ej veta om man orkar resa sig igen
likt sveket från alla
och förlusten av en vän.
Att finnas
utan någon att lita på
skapar den oro
som skaver så.
Tillit blir något som inte längre finns
tryggheten grumlas
då smärtan är allt man minns.
Att mista sitt mod
är att bitvis rasa
blott livet i sig blir en fasa
Man fortsätter kämpa
fast hoppet är svagt
för någonstans finns längtan
om bättringen en dag

Linn Nystedt

EX NIHILIO NIHIL FIT

(ur ingenting kommer ingenting)

och ändå;

Guds; *Varde ljus*, de orden,

De orden har klätt;

Ett universum, kanske flera.
Ett planet- och ett stjärnsystem
med blinkande stjärnehimmel
pulsarer, kometer, Andromeda
och den skönaste av alla:
Vintergatan, the milky way,
vår egen plats i tillvaron

en evighet och ett paradiset
en himmel och en jord
en fauna och en flora skön

en mänsklighet – skapelsens krona

som kan tänka allt detta;

en skapelsens Gud
en Helig Ande
en försoningens Kristus

Guds underbara ljus klätt i ord
och en klädedräkt i ordets ljus

varde ljus – mäktiga ord
– den heliga kraftens skapande ord

ur ingenting föddes:
en oändlighet och en evighet,
en evigheternas evighet,
och en kärlekens Kristus.

Ex nihilo fit
de facto och I sanning klädda ord

Bo Göran Nilsson

VATTEN

O – mäktiga vågor vid Blockhusudden
Två stora svanar bere ut sin kolossala vingar
Vid nästa båt, ännu större vågor

Vågornas melodi
Vågornas musik
Vind och frihet.
Njutbart för ögon och öron
och själen

Vatten, som skvalpar och lever
Kan inte föreställa mig
livet utan vatten

Jag är väl gjord av vatten

STENEN JAG STÅR PÅ

Mitt i skogen,
en jättesten från istiden
På dess yta, mossor och lavar
Färgen smaragdaktig

Små mikroskopiska svampar
med mikrohattar blickar mot solen
Sten är torr och mäktig

Det är min Sten,
mitt i skogen
Jag står på den
och ser hela världen

Aino Tamjärv

DE ÄLSKANDE

Som en vårmåne
rosig och blek du är
Likt silvertrådar i dig strålar
och stilla för oss samman
i vildmarkens oändlighet.

Kom, sjung med mig
låt oss dansa inatt
Låt oss fly genom öknen vi två
genom mörker, sandskred
och Djinnens heta vrede,
och tillsammans belägra Dionysos oas
Där vi njuta dess ljuva vin
och i dess frodiga grönska
älska tills extasen besitter våra sinnen.
Sedan vi yrvakna kan beskåda
Khepera bestiga sin himmelska tron
för att åter föda världen på nytt.

Jag är skuggan,
du är ljus.
Vi är ett med universum,
vi är ett med varann.

Niklas Hallgren

DRÖMD KÄRLEK

Jag tar ner en bit
av himlen
och lägger den
på ditt sorgsna hjärta.

Du har stängt din dörr
och vakar tyst
över en död dröm.

Ditt rum ser så dystert ut,
med alla de där
svarta skuggorna.

Jag har inte glömt dig.
Vi vandrade tillsammans
i en park dömd att stängas,
vid gryningens inbrott.

Det var länge sedan,
men dina brev vilar fortfarande
bland vilda böcker och spruckna glas
i bokhyllan.

Jag ser dig genom mitt fönster,
som vetter mot vintergatan.
Du står naken framför spegeln
och försöker tyda
nattens stjärnhimmel.

Du vänder blicken
mot mitt håll,
för att släcka ljuset
i mina trötta ögon.

Innan du går till sängs
med natten.

Sigvard Låth

DESSA CYKELTURER NÄR DIMMAN LÄTTAT

Dessa cykelturer när dimman lättat
September när jag hämtar tidningen vid kustlinjen
Tröttnar aldrig på det blå blänket mellan tallarna

I norr Tokenäs, Kroken och Neptuni Åkrar
Aldrig så trolskt som en tidig höst
Oxeln ovan Landborgen en berättelse i disig ockra

De fem sjöbodarna på rad, Blå Jungfrun i fonden
En doft av idyll, en fälla, för målare i akvarell
Hägringar över öarna längs Smålandskusten

Strandvallar som geometriska former, spår efter Inlandsisen,
smak av Yoldia och Litorinahavet, Östersjöns olika stadier
Poesi för en lärare

Havets horisont en möjlighet för fantasin
På försommaren blommar blåelden
som fläktande flaggspej i den karga kalkflisen

Thommy Sjöberg

Tänk dig själv som
 Kata Dalström, Sture Dahlström,
 Eva Dahlgren, Lisa Ekdahl,
 Gunnar Ekelöf, Jan Boklöv, Anna
 Book, Beatrice Ask, Jack-in-the-
 box, Jack the Ripper, Jack
 Vreeswijk, Lars Vilks, Lasse-Maja,
 Majakovskij.

Tänk dig själv som
 en skattejurist, en
 socialarbetare, en sjöman,
 en slaktare, en skomakare,
 en stadsarkitekt, en
 stuveriarbetare, en sotare, en
 svetsare, en specialpedagog, en
 SFI-lärare, en statistiker, en SAS-
 pilot, en skattesmitare.

Smit från
 anstalt, ansvar, anledning,
 ledsagare, ledningsgruppsmöte,
 testgrupp två,
 tvångsomhändertagande,
 häkttningsförhandling,
 lingvistiska institutionen i
 Uppsala, larm, Armeniska
 Frihetsfrontens B & B utan att
 betala, betalningsanmärkning,
 renmärkning, ärkefiende.

Slumpen ger
 stuveriarbetare Beatrice Ask sågs
 senast förra torsdagen då hon
 Hals över huvud flydde från
 lingvistiska institutionen i
 Uppsala.

Alla spår slutar här.

J.Ampil

- Vad är det som bankar så hemskt därute Kapten?
- Den hårda vinden och bomberna som faller min son!
- Det brinner, det brinner Sir!
- Hela Uppland står i lågor Furir.
- Loss toppläntor och hala styrbords halsar! Länsa fock och reling!

(krypto krypto puss o kram)

Det brinner i martallens topp!

- Klart skepp. Lägga an! Skottar kommer!
- Lägga ut, lägga ut! Det gamla fåret lägger sig att dö.
- Strid upphör och skicka duvor!
- Mr Nemo ser vi Pont Neuf eller Per i skåpet för om masten?
- Vit val vid Vinga vindby.
- Full speed ahead – mot lyckans och glädjens kvarter:
Amsterdam, Motala eller Doggers Bank. Alle man i säck!
- Gå på plankan tovaritsch!

97

I AFTON DANS

Hela dagen hade hon sytt och sytt
klänningen måste bli klar i tid
Hon hann bara träckla ihop liv och kjol

Underkjolarna höll ut klänningen perfekt
och sömmarna på nylonstrumporna satt spikrakt
Med en nöjd blick i spegeln gick hon ut

Trängseln på Djurgårdsfärjan var enorm
flaskor med rom och cola gick runt i gängen
En del skulle till Grönan andra till Skansen

Vid dansbanan låg spänningen tät
Killarna spanade in tjejerna
som i sin tur spanade in killarna

Killen som hon hade sett redan på båten
kom, när orkestern spelade »Cheek to Cheek»
De dansade tätt tätt intill

Efter sista dansen gick de uppåt Solliden
och såg solen gå ner över stan
Deras omfamningar blev allt hetare

Kvällsmörkret föll blygrått

Hans händer blev allt ivrigare
allt hårdare
Hon var plötsligt fångad i hans grepp
fångad av kvällskylan
fångad av rädslan

Hjälp – rösten svek

Först när kvällens sista vaktrond kom
kunde hon göra sig fri
Hon var fri.

Inger Tengqvist

Inspiration hämtad från danskvällar på Skansen i Stockholm,
tidigt 60-tal, Leif Kronlunds storband spelade.

POESI

skulle gjort nåt annat
varit nån annan
bättre, större, snällare, mer medkännande
men nog
Nog nu säger jag där jag står i hallen
Och byter paraply och går ut i regnet
och över blad kvistar och stenar
Lämnar min dörr och lägenhet
och går hem till mig och kanske
åter igen

Elisabeth Gustavson

LYSANDE DAGAR

Det finns dagar som är lysande
Dagar som utan vidare
låter sig begås
När du sitter i ljuskäglan
omgiven av ljus.
Oåtkomlig för längtan.

*

Nu är tid att väva tålamodets väv
när rosendoften är så stark i junikvällen.

Det är tid att låta all förbli
Att låta vindar gå förbi
till andra ställen.

Det är mörkt vid sjön ikväll,
det hotar åska bakom kullen
bortåt natten.

Det är tid att söka skydd
att styra båten bort
mot andra vatten

Aino Brock

VINTERHAIKU

Is på Trekanten
En mamma tar långa skår
med en röd barnvagn

VÅRVINTERHÅLLPLATSHAIKU

Vinterns grus
sopar en långvarig tax
bort med svansen

VÅRHAIKU

En bänk vid stranden
Tre a-lagare pekar
på björkens knoppar

SOMMARHAIKU

Från balkongräcket
spann en spindel i natt
till vår öppna dörr

Slaktbilen kränger
Småkultingarna leker
Suggans hud skälver

Göran Fagerström

*

En kvinna sitter sovande på en stol
Böckerna vakar över henne
Mjuka fingrar smeker deras ryggar
Sväljer deras ord
Kvinnan sover vidare viskande mellan sidor

Sabine Hällgren

*

Varje kärlek får man
bära under sitt hjärta
Varje kärlek får sin givna plats
Det vita nattlinnet bär sin saga
Huden minns

Varje möte ger en spegling
av min härkomst och
inkarnationer i tid och rum

Varje resa vilar bakom ögonlocken
Ländernas dofter och färger
lämnar aldrig mig
Berättar om ett sökande
efter horisonter
att vila ögonen på

Ursula Sjölund

EN FINSK KÄNSLA: HIMMELEN & HAVET

Till Åsa: När vågen möter elden, brinner den
Medan dyningarna rullar.
Stjärnornas blänkande blinkade lyser upp tillvaron,
Så länge.

Freden flyger trefaldigt runt & omkring,
Toppen av 3:e ögat; medan stalledräng
Kontaktar, betraktar
Medan hon ser
Evigheten ...

Släpp mig fri, eller drunknar i dina kära
Armar och händer
När det tänder
Under pariserhjulet när månen lyser fram,
eller för den delen
Också solen, vilka liksom
Änglarna skiftar färg.
Dag blir natt&dag.
Natt blir till idag.
JAG ÄLSKAR DIG
Vit som havets skum,
blå som himlen
Mot det blåa havet med sin vita sol...

Jag vill inte giftas utan frivilligt älska och hängla ett par
timmar (det är det som »ville»ville, ville »ville»)

V.G.V.

*

Jag är bortkastad, förlorad tid.

Jag är en dum, skör ryggrad.

Jag vill ha allt som inte är mitt.

Jag borde gå tyst, hitta mina ben en plats att sova på.

Så alla mina lager kan bli vassa, så alla mina lemmar
kan bli träd.

Vera Popovic

JAG ÖVERSÄTTER DIG

Jag översätter dig
tolkar de söndertuggade bettskenorna
och de kapitulerande arméerna
Dina ord så uppblötta
att allt sipprar in
Ett vykort från de inre landskap
där jag alltid längtat efter dig
Mellan raderna går vi
längs dina soltimmar
fingrar på fjärrkontrollen
reklambladen faller långsamt
in i ett hål i stadens hjärta

VÄDERBITEN

Du har tusen väder i dig
ditt regn svalkar mitt ansikte
din stol värmer mej när jag fryser
din storm ställer till det
sopar rent och vädrar ut
Din vinter biter i mörken
din vår smälter på min tunga
och din sommar får mej att sjunga
i ditt dis går jag gärna vilse
du har tusen väder i dig

Mats Tüigiste

TRAVELLER

En resa i tid och nu.
Vart tog rummet vägen?
Vems tid? Vår tid?
En ledmotiv – som leder oss ...

GLIMRAR

Skimmer dröjer sig kvar
Likt ett sagogryn
Inger hopp om ljusare stunder
Öppna mitt minne.
Tankar som splitter
Glimrar till ...

HJÄRTEBARN

Han har öppnat en del av mitt hjärta
Som jag trodde hade grott igen
Ögonen tåras som dammluckor.
Glädjen i bröstet vill aldrig sluta sjunga –
Vårt hjärtebarn.

Ylva Sehlén

RULLGARDINEN

Jag drog ner rullgardinen och slöt ögonen
Somna in i ett allt sömnigare reflekterande
Kom in i en vaken dröm som frågade mig
Godtar du verkligheten? Och svaret var ja!
Jag sov fastän jag kände mig vaken
Det var en överklighet jag godtog
Jag drog ner rullgardinen
För att göra färgerna lagom gråa
Jag slöt mina ögon och dog litegrand.
Relationers värde reviderades lite
Det var bara att flyta med och acceptera –
Imorgon drar jag upp den igen.

Ingen roll är obekvämare än könsrollen. Det är nu inte driften eller tycket jag menar nu. Den pressas på oss utifrån oombett och det är inte frågan om ett fritt val – Utan på pressat av en pk:ad språkexpert. Experterna är kvasivetenskapliga och självgoda. Den rollen blir ofta avgörande för vår identitet, då den överskuggar alla andra identiteter. De åsikter vi klär oss i känns sällan så privata, som kärleksakten påbjuder.

David Uddenberg

ALLHELGONA

Vi levande är skuggor
skuggor i mörkret
månansikten
som vandrar en tid
under bleka stjärnor
från templet till minneslunden

Silvergrå rökelse
stiger mellan stammar

De döda är lågor
lågor som flämtar i dunklet
vill åter vara bland oss
vill leva
Leva ett äkta liv
inte skuggor och drömmar

Alice Wiman

*

Oförberedd möter jag
dina ögon gensvar,
helt värnlös
ditt vinnande leende,
väcks känslor
djupt gömda,
vibrerande spänning,
direktkontakt.

Mot din mjuka taktik:
granateld av smek
kanonkott av ömhet
har jag inget försvar
bara ger mig
villkoslöst ...

Birgitta M Stålhammar

LÅNG GYLLENE HÖST

Långsamt och långsammaste
Lång, alltför lång höst
Det finns ingen tid
Att bli uttråkad
Så som flyttfågeln flock
Med melodisång var det höst
Mötte gryningen på åkern
Av den jämnåriga flickans blick
Fann jag kärleken för hösten
På första kärlekens dejt
I smyg träffades vi den hösten
i hjärtat flödar kärleken
Så lycklig var den hösten
Familiens yngsta barn
Glömde bort sin bortskämdhet
Känner sig som en vuxen man
Var det gyllene höst
Aldrig kan vi återskapa
Den värdefulla hösten
Kort, för kortaste höst
Dejting för tajt
Så som den kortaste hösten
Fann bara studenttiden
Som jag inte kan lämna för den hösten

Shirchin Sukhbaatar

*

På väg
Vi två under samma paraply
Destination okänd
Destination framtid?
Destination avsked?
Frågorna: illaluktande sump
Svaren: blåtandad glaciäris
Glädjen; värmen från din arm runt min axel
Om än bara för att maka plats under ditt paraply

Lena Bäckman Lägerdal

ANFÖRTRO

Driv inte iväg
Anförtro dig till mig
Men gör det tyst
Det är så många som vaknar
Som tror sig ha något större att berätta

Kent Lägerdal

GRÅTANDE GRYNING

Jag gråter gryning i morgonljus
dimma och vattnets brus
Fötter som trampar sand
båt till havs som styr mot land
Stunden är stilla och skör
Vad är det som stunden gör?

Gömd i skuggans glömska
börjar jag mig önska
Få vara i himmelens höjd
som en svala få flyga så nöjd

Bländas av solstrålars glans
pånyttfödd och åter i balans
Smeker den flyende vinden
torkade tårar på kinden

Eufori, och vinden tar i
sorgens tårar dansar nu förbi

Lena Öberg

KÄRNKRAFTSAVFALLET

samuraj-blaj, samuraj-blaj
inte EN enda holk
samuraj-blaj, samuraj-blaj
i en världsmästarjok

religiositet, religiositet
inte EN enda suck
religiositet, religiositet
när jag sumpar en puck

gick lika hårt åt gåsen som en nål
och lika svårt åt måsen på en ål
var lika grå som fålen på spår två
var lika rå som hå i hej och hå
men ge mig skrämselfhicka
lilla sprattelvatten
ge mig sprattelvatten
ge mig får i kål

Slingshot banana, slingshot banana, boom!
make me happy, please make me happy

Säkringmagneten
är den sämsta bluff jag sett
make me happy, please make me happy
halveringstiden
är så lång att det rockar fett
make me happy, please make me happy

Det enda jag kan lova dig
är tårar och blod och svett
make me happy, please make me happy

Skrämselfabriken
lär ha stått här i tusen år
make me happy, please make me happy
den är helt plomberad
men en taklucka slamrar och slår
make me happy, please make me happy
Just idag lyser solen
och in minfalten bräker ett får

make me happy, please make me happy
slingshot banana, sligshot banana, boom!

Dennis Renfors

SPLITTRADE HJÄRTA

Såg att du blängde
Saxande du min själ
Precis det ögonblicket
Splittrades mitt hjärta
Så som en sönderfallande kopp
Du visste inte om detta
Jag ville inte heller säga det
När jag tänker tillbaka
På mina gamla minnen
Tillsammans med dig
Mitt splittrade hjärta skramlade
Bara den synske hörde det
Grät i floder
Jag saknade dig
Det finns ingen hemlighet
När du lagar ihop
Mitt sårade splittarde hjärta.

Bayasgalan Byamba (Mongoliet)

Översättning av Enkhtuya Banzragch

DE KOMMANDE ÅREN

När jag somnade och vaknade
Var jag redan femtio år
Är det hög ålder eller låg ålder ?
Det vet jag inte
Träffades vi egentligen alla det året
Men alla de åren försvann redan någonstans
Mindes jag den med gråt?
Eller ...
Mindes jag den med skratt ?
Det vet jag inte
Men jag vet en sak
Viftar mig med min ungdomstids drömmar
Finns fortfarande kvar i min själ
Min längtan att skriva mitt verk
Brinner som en eld i mina innersta tankar
Jag tar min penna
Och öppnar mitt skrivblock
Jag koncentrerar och smeker
Alla mina ord och beskrivningar

Nyamaa.Danzan (Mongoliet)
Översättning av Enkhtuya Banzragch

SYRA OCH MIN KVINNLIGA

Kan jag vara en av dem?

Kunde ha varit en av dem

Rädd att visa mitt ansikte

Rädd att gå ut

Rädd för min skönhet

Min kvinnlighet

Mitt hår

Min stolthet

Min dansande kropp

Glädjen över min frihet

Med färg på läpparna

Med röda kinder

På gatorna?

Det kunde varit jag

På gatorna i mitt fosterland

Där Rädslan råder

Syra på ansiktet

Det kunde varit du

Rädd för att visa ditt ansikte

Rädd för att gå ut

Rädd för att ta emot en ros av en man

Ros eller syraflaska som ska bränna mitt ansikte?

Vågar vi möta brända tjejsikten i Isfahan i

Teheran?

Det kunde varit jag

Det kunde varit du

Det kan bli vi

En dag här?

Är vårt ansikte männens pissoar
Religionens helvete
Fundamentalisternas avloppsbrunn
Avlastningsplatsen för deras galenskap?
Är vårt hår deras syndaflod?

Blunda
Stäng dina syndafulla ögon över mitt hår
Mitt ansikte
Tvätta dig bort från jorden!
Mitt hår är mitt
Mitt ansikte är mitt!

Det kunde varit vi.
Hur länge till ska vi våga visa oss
Innan det är försent?

Farideh Eblaghian

FJÄRRAN MELODI

Längtan är odödlig
Men ändå så fjärran
Världen är greppbar rund
Men ändå är städerna fjärran

Även om jag befinner mig i mitt hemland
Saknar jag min kärlek där ute i fjärran land
Och längtar efter dig
Du som smög med kärleken
Jag som letade efter dig
Var är du min fjärran kärlek?

Munkhtsetseg Gompildoo

EN SONNET TILL

The very nature of thy pulsing presence
all eager efforts of my sense transcend
and the gentle breathing of thy essence
is way beyond my reach to apprehend.

My telescope may trace thy place of birth
an open parchment sparkling with its riddle.
But to circle in, yes find thy boundless worth;
the whirling code might need a simple fiddle.

Although sprung from that womb som warm and deep
the nebula just leaves you in the cold;
a mirror just, so silent and so bleak
while you embrace with eyes so clear and bold.

Yes when thy arms they try to touch my face
an infant just, the world infatuates.

Olof Lagerhorn

*

Med vinkelslip och skärbrännare
formar de skickligt människoliknande zombier,
tillräckligt medvetna för att inte krocka på
gatorna.
De vassa tänderna är tillväxt, och lågan konsumtion.

Pratar du om en annan värld är
du en visionär. Vill du det på
riktigt får du en kombination i
en bokstavskombination, som bara
evolutionen kan förstå.
Och du förresten: SÅSSE!
SÅSSE! SÅSSE!
SÅSSEDJÄVUL

Fredrik Jansson

*

På utsidan finns den, på insidan växer den.
Skiljelinjen är min hud.
Ett skal, ett skydd, en barriär.

Vid åsynen väcks den, accelererar i en känslas
hastighet.
Griper tag om varenda organ. Fyller varenda
tomrum.
Skriker ut sitt varande.
Gör sig påmind.

Jag säger hej.
Mitt skal är stilla.
Min hud är slät.
Jag gömmer ett vackert vidunder i min köttbur.
Svarta hål öppnar sig.
Ett litet fönster i en vidgad pupill.

Ingrid Frykholm

*

Min kärlek är inte död
Svår att förstå
Denna ilska fortsätter
Som ett evigt växande
ett blivande utan slut
Hans svek, ett slag i bröstet
hennes svikliga beteende, en käftsmäll
Som ett nyförälskat par
pillandes på varandras fingrar
Mitt hjärta skrek nekande
INTE! INTE SÅ!
Kyla har bytts ut mot värme
Men inte likt en öppen eld
Utan ett brännsår
En brännande pina

Peter Castenbäck

*

Fråga aldrig om bojorna
om kedjorna och järnen
Om de öppna såren
blottade för flugorna
fråga aldrig om dem

Fråga aldrig om salarna,
de tysta vita salarna
om virvlande damm
och smulorna på golvet
fråga aldrig någonsin

varför svalorna slutat flytta
varför de döljer sig
på bottnarna
i sjöar, tjärnar och vattendrag
fråga aldrig om det

forskande ögonkast
blickar i bordet
följer repornas mönster
pennans raspande mot papperet
rösterna i huvudet som aldrig sover

I övrigt tystnad

Ulf Kvarnmalm

*

Att lyssna och lära.

Att finnas nära och bära.

Att inte böna och be, utan istället ge.

Om vi tillsammans öppnade ögonen för att se.

Vi behöver alla lyssna och lära för att lyckas med,
att allt bära.

Tillsammans måste vi ändra oss för att se,
öppna ögonen och istället ge.

Vi kan inte längre bara ta, men jo allt ska vi ha.

Hur ska det gå, innan slutet vi skall nå.

När vi någonsin fram, i livet och dess charm.

Alla ska vi kämpa och i slutet glänsa.

Madeleine Hollstén

TILL A

Där jag aldrig kan vara, ögon som talar
ett förlorat språk, skönt nyfiket de mot mig ler.
Sorgsna oförstående dom mig granskar.
Rörelser, mjuk som en fjäders smekning, väcker
upp mig med en storm ur en intethet, tinar
min årgamla slöja av frost.
Dolt under en vattenspegel
en värld vars toppar jag ibland ser,
glimtar av den själ jag vill känna.

Björn Brodin

TRO

Mitt hjärta slår och tiden rinner förbi
tacksam är den som har sin tro
På himmelens valv det finns en stjärna
som är ämnad blott för dig
Jag har min tro, jag ser en stjärna
Jag har en vän att tacka för mit liv
På himmelens valv där finns en stjärna
som är ämnad blott för mig
Ett upprört hav ett namn i sanden
som spolas bort av lekfull våg
En mussla håller jag i handen
den sluter sig och tar farväl
En blommar doft en dag i sänder
en tid i frihet utan svek
En god kamrat vad som än händer
Livet är fattigt utan dig.

Carole Mpampagiannis

*

Framtiden
går förbi
med svarta ögon
tittar knappt

Jag talar inte längre
för allt jag säger
kommer fel ur munnen

Raija Nyberg

FRÅGOR SOM DANSAR I MÖRKRET

Var är livet?

Står det bakom hörnet och väntar

på mig då och då?

Är det villigt att ge mig all glädje

som jag väntar på att få?

Hur ska jag våga ta steget när

jag inte vet var målet är?

Hur ska jag våga gå när jag vet

hur mycket resan tär?

Var är livet?

Gömmer det sig bakom porten som

jag en gång stängde?

Är det hotat och förvirrat av bilden

som jag vrängde?

Hur ska jag våga släppa taget när

jag är rädd för att falla ner?

hur ska jag våga öppna ögonen

om jag glömt bort hur man ser?

Var är livet?

Har det glömt bort vem jag engång var?

Samarbetar det med döden

som vet hur man tar?

Hur ska jag våga lita på alla

som bara vill mig väl?

Hur ska jag våga välja andra

vägen i nästa vägskal?

Fanny Åberg

*

oklippbara band som löstes upp
får mig att önska att jag hade superkrafter;
stoppa tid, styra tid
vara tidspresident
zooma in längtande ögonblick
kasta iväg vissa av dem
i en ödslig ökenrymd
behålla vissa av dem i en skattkista gjord av platina
ögonblicken haglar
ostoppbar förändring
rusar förbi som en bumerang
trots bajonetten i min själ
så rör sig jordens axel
Arktis och Antarktis tinas upp
osagda ord som borde sagts
ut i en atmosfär av banala tankar
du kan ändå välja
om du vill vara ett oskrivet blad i galaxen

Amanda Gonzalez Bengtsson

MAN

Bra balanserad
Bidrar tillitsfullt med tid
Är stark och mjuk i själen samtidigt
Fin och fräsch
Strålande som solen
Önskad och älskad i ära

Roberth Terfelt

HÖSTEN

Sjung in hösten
Tänd ljus
Mys i soffan
Sena kvällar vid brasan
Läs en bra bok
Men låt inte frosten bita dig i tårna
Låt den ligga där och glittra vid morgonkvisten

HÖSTBRIS

Löven fladdrade förbi i den kalla vinden
De gav mig en kall och blöt kyss på kinden
Solen gav mig ett leende när den tittade på mig
bakom de lätta molnen
Den sken så där lätt och lagom

Isabella Persichetti

SÅ ÄR DU TILLBAKA IGEN ...

Så är du tillbaka igen ...
Står vid min dörr och ler.
Och vi är tillbaka igen,
På samma plats,
Med samma mönster,
Som vanligt.
Och vi lovar:
Att det ska vara annorlunda,
Att vi lärt oss av misstagen,
Att vi insett våra brister och begränsningar,
Att vi kan vara så mycket bättre,
Än vi någonsin varit!
Så börjar det igen,
Och så slutar det igen.
Cirkeln sluts, gång efter annan.
Och varje gång dör:
En spillra av vår själ,
En skärva av våra hjärtan,
En del av våra förhoppningar,
Våra drömmar,
Våra liv!
Du lämnar,
Jag lämnar,
Vi lämnar ...
Och så är du tillbaka igen,
Tillbaka vid min dörr,
Och ler ...

Sahar A.

FINNS DET EN MENING

Är detta vad vi vill? Gå på vägen i ändlös pilgrimsfärd. Gör Viljan lika ont som fötterna som tar oss vidare? Finns det en mening med denna färd? Är vi som dockor åt Nåns glädje? Är vi slavar till Viljan som säger Plikt och ansvar är steg till Lycka? Nej vi är Meningen och vi är Viljan, så länge det finns så är det ingen som kontrollerar. Med Vilja finns Hopp, Hopp på en destination som är dit Viljan tar oss. Ge Inte upp mina vänner, med en färd finns ett slut och då är vi Ett och där Viljan blir Seger.

Karl Nygren

BLICKAR

När våra blickar möttes
slog blixten som när åskan går
och hjärtat bultade likaså
men jag visste inte då
att man kan älska så

En blick, två själar i förening
och en ny väg var anträdd
för alla därefter kommande

Göte Långberg

HÖST – FROST

Ensamheten, just ja.
Begäret efter det utomordentliga!
De stora idéerna kastas i fängelse.
Minnet när det ännu ej blivit ett minne.
Vad menar han och vad åsyftas?
Förvirring, sjukdom eller bara en dröm?
Om kriget, om döda soldater och hästar, och om rackaren.
Om gölen och slaktarpigan.
Tionde dagen, mycket om drömmar och förhållande till
gamla auktoriteter och till döden.
Tolfte dagen, den borgerliga tillvaron beskrivs för målaren
som står helt utanför.
Den proletära närvaron är mera närvarande.
Och så alla dessa olyckor som hotar ...
Hur målaren kommunicerar sitt lidande – inflyter och
påverkar. Ordensfusioner ...
Kriget har lämnat otäcka spår ... Själv mord, sjukdom,
elände.
Den hatade läraren är »munstycket» för en hel generation.
Femtonde dagen. Skolrädsla, hemskheter och meningslöshet.
Naturens mörkerspråk – våra känslor i världen. Från glädje
till tungsinne.
Tjugonde dagen. En typisk dag på väg mot döden.
Ad mortem!
Begravning, kyla, frost. Kriget en dödsmaskerad.
Målaren – flugan som irriterar alla – slutar utsmetad på
väggen.
Moderskapet, självmordskapet, livet ett helvete. Hur få slut
på eländet – hundlivet.

Leif Eriksson

*

Jag är helt kass på att räkna.

Jag kan räkna ut mycket, som till exempel falska avsikter och
lögner.

Men siffror gör mig helt blockerad.

Om jag hade älskat siffror så hade jag varit en annan person
idag. Utan skuld och kanske lycklig?

Men nu har jag räknat ut att jag snart åter är på noll. Utan
skuld. Men att bli lycklig återstår.

Kanske kan min förmåga att räkna ut saker hjälpa mig att
finna den glöd jag alltid sökt?

Jag tror att när jag levt klart mitt liv så har jag räknat ut allt
jag behöver veta för att leva.

Jerth Rodi

SOLROSOR & SKUGGOR

Egentligen ville jag skriva några bevingade ord som
svävade över labyrinten och betraktade den i
fågelperspektiv.

Men orden jag skriver är numera så djupt förankrade i
Tystnaden att de måste brytas fram
som malmen i en gruva och lyftas upp i
dagsljuset med en hiss som drivs med muskelkraft.
De svävar inte över labyrinten.

Men jag räddar dem från skuggtillvaron i det inre
mörkrets och den obrutna tystnadens kulvertar.

Per-Magnus Eliasson

JAG BORRAR NER BENEN

Jag borrar ner benen
där marken är mjuk
och står där i dagar
och svajar i vinden.
Medan solen kommer
och månen kommer.
Min älskade ropar
och barnen kallar.
Jag kramar jorden med tårna.
Jag skjuter en kvist.
Jag skjuter fler.
Och ljusgrönt löv pipplar fram.
Men barnen gråter.
Jag springer hem
på spirande fötter
men lövet vissnar på vägen.

Karen Blomqvist

*

Staden är kall
jättefrusna människor
marschallerna värmer bara lite
det finns vissa
som nästan bara fryser

Skogen är kall
jättefrusna djur
tänk att de sov i skogen
de är där hela tiden
de kanske aldrig riktigt fryser

Harald

TRO MEJ INTE

Låt dig inte luras av de masker jag bär
de tusen masker jag är rädd att ta av

Ingen av dom är JAG

Min andra natur är konsten att låtsas

Men låt dig inte luras

För Guds skull – låt dig inte luras

Jag kanske ser ut att vara säker

Att allt i mej är solsken och lugn

Att mitt namn är Självförtroende och mitt
uppträdande självsäkert

Och att jag för befålet
men snälla tro mej inte

Men det här talar jag inte om för dej

Jag är för rädd

Jag är rädd att du ska tycka illa om mej
att du ska skratta åt mej

Och ditt skratt skulle döda mej

Jag är rädd att djupt inom mej är jag ingenting
att jag inte duger

Så jag spelar mitt spel

mitt desperata spel

med min säkra fasad

utåt

och ett darrande barn

inåt

Innakarin Kaarle

*

Fasansfulla bilder
Från krigen möter oss
i våra namn.
Vi slukar våra ögon
och beder gud om kraft
att bära allt lidande

Allmuth Lundström

Recuerda a mis padres

TIEMPO Y DISTANCIA

Osorno, ciudad al sur de Chile.

Alla donde el cielo y el mar se abrazan quise yo llegar.

A de volverles el beso que me dieron cuando yo nacia.

Esta vez yo lacia de despedia

I

Queridos padres no puede estar en el momento de su partida.

Tiempo y distancia me lo impedia.

Recordare siempre pero siempre.

Todas las cosas que me enseñaron para construir mi propia vida.

Todo fue con amor y alegría en nuestro querido barrio la ovejería

II

A veces siento dentro de mi, como si tiempo y distancia
respondieran a mi nostalgia

»Ya no llores por ellos. Estan en un lugar lleno de paz y de luz.»

Miro hacia el cielo los busco.

Y medito, como de volver el tiempo para abrazarlos.

El cielo me responde »ellos duermen ahora.»

Mas temprano que tarde nos en contraremos para contarles
que tiempo y

distancia me impidieron estar en su partida.

III

Alla donde se abraza el cielo con el mar quise yo llegar.

Jamie E. Salazar Monsalve

*

På tjugofem hjärtslag andas
jag en gång
In och ut,
för att sedan trycka mig
närmare din bröstborg.
Lyssna. Hålla Andan. Nära.

Panik bakom ögonlocken,
märker du det?
Ett monster vaknar,
river lungorna
klättrar på revbenen.

Tjugofem slag är min armé
lägger sig
i mellan
ett inbördeskrig i venerna

Agnes Gulle

MIN BEST

Din gestalt inger respekt
begrav mig i din ruffiga päls
låt mig omslutas av din värme
du sticks men jag är beroende av din doft

Du var icke efterlängtd av mig
men ack, du har krupit in i mina vener
in i mitt blod, under min hud

Mitt hjärta bär dig
Dina ögon ser på mig med bedjan

Jag är här nu
du behöver inte vara rädd

Mia Wallerud

*

Sov, vila i mörkgröna dalar,
gråt ej mer,
tid av oro och sorg är nu över,
vackra änglars röst dig söver,
ifrån en värld av rädsla och hat,

flyg, ibland fåglar och ljusblåa drömmar,
oroa dig ej mer,
trots det stora hål du har lämnat,
följ den väg som för dig är ämnad,
vi kommer alltid att älska dig,

farväl min ljuva duva,
smärtan dig ej längre kan nå,
du är fri,
att flyga genom molnen.

Toni Wincent

JORDENS SÅNG

Att bara räkna upp vår tids förfärligheter blir banalt.
Jag låter ljuden tala med sin egen kraft

Nog med alla paffars skralt
Nog nu med plös och smolk
Vi har fått nog av dravlar
Av alla sombra druttars smyg
Nog av trixarbrölet
Nog av svullna svimpar
Så sätt nu stopp i stallet
Res dig riv ner palávret
Alla druttars maskopi
Bryt nu ditt fega fappe
Gå samman nu vräk pumpen kull
Och bli dig själv till sist
Nog av bur och galler
Av vapenvansinne
Vinstmaximering våld
I fuskarblunket
Nog av roffarbröl och girig sünk
Nog av uniformer
Nog av bitter slurk
Av att plåga och plågas
Vi hör en ny musik
Som sjunger allas frihet

Det ljuder ur den frusna jorden
Och ur de djupa vattnen
En sång som tonar fram ur rötter och stenar
Hörbar inte med öron utan med hjärtan

Denna stora våg fylld av sorg och vrede
Denna sång fylld av det största hopp
En sång dold i varje människa
Systerskapets innerliga ton
Broderskapets fulltoniga sång
För alla länder och riken
För alla folkslag alla minoriteter all
Sammanvävda i jordens öde
Var och en med sitt särskilda uppdrag
En sång som hindrar fingret på avtryckaren
Den stora förnyelsens djupa sång
Ur höjderna ur djupen
Jordens sång andens brusande storm
För att väcka alla

En sång från alla folk
Som en flod går den fram genom länderna
Tvättar sanningen ren
Går mot förtryckarna som en mjuk och mäktig våg
En sång solidarisk med de minsta bland människor och djur
En sång stor och vital som inte får rum
i något lands uniform
En varm och innerlig ton från de levandes djup
En vredgad och häftig våg som rullar över oceanerna
En sång med broderskapets fulltoniga klang
Får slagskepp och bombflottiljer att synas löjliga och små
En sång helt och hållet vänd mot framtiden

Hans Möller

ÄLSKA MIG

Älska mig då jag är sur och arg
och tycker livet är pest.

Älska mig då jag är trött och ledsen,
då behöver jag det allra mest.

Älska mig helt utan krav och villkor
också då jag är en mara.

Älska mig såsom jag är
och inte som jag borde vara

Ulla Sirén

HIMMEL

Det är kärleken som förflyttat sig
genom alla himlar
genom universum, ut på andra sidan
Jag blev kvar
lämnad med min längtan
med den stora ovissheten som en ständig vågrörelse
genom kroppen
Det är kärleken som letar sig tillbaka
som hittar mig var jag än är
Det är kärleken som viskar mjuka ord
som låter min Magnolia blomma
Det är kärleken som inte låter sig tröstas
som aldrig kan släppa taget
Genom alla himlar binds vi samman
i stillheten mitt i mellan
är ni alldeles nära

Hanna Hilvenius

*

Konturerna som en gång fanns
Har nu börjat suddas ut
Endast fragment finns kvar
På de sidor
Som berättar vår historia
Men när morgondagen gryr
Skall ingen bläckfläck
Viska ditt namn
Ty då är du borta

Kristina M. Nilsson

KÄRLEKENS ÖGON

Min älskade, som en fjärils lätta vingar
känns mina fötter som för varje steg
för mig närmare dig.

Hur härliga är inte alla morgnar
då jag vaknar med dig i mina tankar
och hur ljus är inte den mörkaste dagen
när jag vet att jag snart får träffa dig.

Med kärlekens ögon målas min värld,
höstguldet lyser över blodröd och senapsgul färgmatta,
som breder ut sig på slingrande skogsstig.
Jordens kryddiga doft av fukt och förmultnelse
känns berusande – och med kärlekens ögon
njuter jag av solens kittlande brytning
genom trädtoppar
och solstrålars ystra dans på ett doftande hav.

Det kallaste regnet blir min vän
när jag ser dit leende i vattenpölens blanka spegel
och det är tanken på dig som värmer mig,
när höststormens kyliga armar kramar mig.

Hur glädjelöst och avfärgad vore inte min värld
om jag inte finge se på den med kärlekens ögon.

Biet Poet

STORHOLMSSLOTTET

Ett gammalt slott raderas i tiden,
trötta kolonner som uthärdar tystnaden
har vacklat i storhet och fallit i glömska.
Ett rostigt piano i salongen
räknar inte längre stegen av adelsmän eller herrar.
En grym fästning saknar sina gäster,
ingen förväntar sig en romans vid fontänen.
Men mina fotspår var ingraverade på stenen,
jag har försökt att genom mina verser,
rädda borgens storhetsprakt.

EL PALACIO DE STORHOLM

Un viejo palacio de derruye en el tiempo.
Sus columnas cansadas de aguantar el silencio
han cejado en grandeza y han ganado en olvido.
Sus salones, con un piano oxidado,
ya no esperan los pasos de señores hidalgos.
Un alcázar sombrío ya no tiene visitas,
nadie espera su fuente deshojando un querer.
Sin embargo mis huellas se han marcado en la piedra
y he tratado en mis versos de salvar su esplendor.

Jorge Gonzalez Reymond

DRÖMMEN

Igår drömde jag att jag var lycklig,
att någon väntade på mig,
att någon gav mig ömhetskänslor.

Det var silhuetten av en kvinna,
jag sprang i hennes armar
och försökte se vem hor var,
men när jag var mycket nära,
kunde vi inte vakna upp tillsammans.

EL SUEÑO

Ayer soñé que era feliz,
que alguien me esperaba,
que alguien me entregaba
sentimientos de ternura.

Era una silueta de mujer,
yo corrí a sus brazos
tratando de distinguir quién era,
pero cuando estuve bien cerca,
no pudimos despertar juntos.

Eduardo Carlier Swing

FÄRG OCH FORM

Det var oklart
om jag fanns
eftersom det för henne
var färg och form
som betydde allt

Först klev hon in hos mig, sökte med
blicken och sa:
»Fin färg på den där burken. Jag har två,
fast röda
Mitt kök är också rött»

Också hemma hos henne
fick form och färg
all uppmärksamhet:
»Mina garderober är numera rosa
(alltså-de-skulle-vara-vuxenrosa-
men-blev-bebisrosa)
– misslyckat!

Och de garderoberna
de är annorlunda mot andra garderober,
passar inte i min lägenhet,
går inte ända upp till taket
så dem tar jag med
när jag flyttar

Och mitt balkonggolv
är av slät betong
så långt ifrån originalet!

Jag ringer hyresvärden
varannan månad
för att återfå
ett originalbalkonggolv
utblandat med marmor»

Alltmedan jag
satt i en designfåtölj
fokuserad på att
göra en stöt
men bara fick höra om städer
vars värde mättes
i second hand-butiker
med gömda fynd

»Och glöm inte»,
fortsatte hon,
»att böckerna i hyllan
ska sorteras efter färg
där rosa
är särskilt viktigt
och kanske även lila»

Det var ett möte
med form och färg
och mer än så
blev det aldrig

Linus Rispling

KRISTALLNATTEN NOVEMBER 1938

Det var natten man krossade alla fönster.

The night of destruction.

Die Nacht der Zerstörung.

Natten man krossade oskuldens ögon,
ögon som aldrig mer skulle se ut i världen.

Och man krossade frihetens drömmar
framtidens drömmar som var dina och mina,
man krossade människans värdighet.

Och man brände de farliga orden.

Man trodde på nya och mäktiga riken.

Man trodde på tusenårig utvaldhed och renhet
och att bokbålens kvävande flammor och den vita askan
från krematorieugnarna
skulle förlösa världen från all ovärdig smuts,
All otjänlighet.

Men vad man inte visste, inte heller förstod
är att allt som ska växa och ge liv
hämtar sin näring ur lager på lager av mångfald,
ur lager på lager av den smutsiga jord
som man till varje pris ville bränna
och lägga för fäfat.

Så gick drömmen om världsherravälde under.

Ogräset gick inte att utrota.

De farliga orden gick inte att döda.

De döda gick inte att döda.

De skulle uppstå ur namnlösa gravar som pilspetsar
mot varje ansats att glömma,
mot varje ny natt som vill krossa vår frihet –
mot varje ny fanbärare som predikar
en enda sanning,
en enda renhets evangelium.
Men frihetens pris är högt,
För i friheten ingår också ofrihetens rätt.
Allt kan hända igen
såsom det hänt genom hela vår blodfläckade historia.
Därför måste varje åker, varje teg, varje fält
ständigt plöjas på nytt på sina minnen,
varje öga slipas
till en brinnande kristall av ljus,
varje ord formas till ord av kärlek och gemenskap –
en lysande regnbåge av drömmar och framtid.

Tomas Åberg

LIVETS BAKSIDA

Tårarna i ett svart hav
Dårarna som gjorde havet
ett ingenstans nav
dövas behaget

De dödar livets alla delar
bit för bit inom dig
när de ser barnen skelar
ur deras verk i sig

Att äta vad de skapat
i levande döda och omkring
girighetens kvarn gapat
betalningens karmaring

Katarina Billebro

TILL MIN FAR

Lika plötsligt som det var väntat
Rann tiden ut för dig

Där vid din sida skulle jag bli ensam kvar
Saknaden av alla de stunder vi kunde ha haft

Dina varma ögon uttryckte allt, de talade högt
Från din välkända röst, inte ett ord

Min hand omfamnad i minnet av din hands styrka
Fast den redan förlorat sin kraft

Där och då möttes vi och vågade igen
När du gick vidare och kom till ro med vår jord

För med din sista blick visade du mig vägen
Din kärlek visade mig vägen, vägen hem, vägen hem till mig

Åke Almlil

TYDLIGHET

Söker mitt sanna jag
i denna garderob av delpersonligheter
drar undan skynken
med en förhoppning att finna det som alltid funnits

utan försök till perfektion
tillrättalagdhhet

när jag landar i mig själv
vad hittar jag då

i tvivel blir nacken stel
prestationen kramar hårt
är jag och det jag gör
bra nog

vem att bedöma
vem att vilja bli godkänd
av någon därute
någon som inte är jag

någon jag ger mer makt än jag ger mig själv
i mitt eget sinne

Vansinne

Suzanne Ekstrand

*

omaka, enstaka, avvikande, underlig, särpräglad,
originell, egen, ovanlig, annorlunda (motsatsord:
1 jämn 2 i par; vanlig)

gjorde aldrig precis
det som du ville att hon skulle göra
stod nära väggen
hur händerna rörde sig
kappan som hon använde
tal som obefintligt
utan vare sig sanning eller betydelse
oavslutat
ett eget gåtfullt liv
försvann som ett litet regn
i ett större regn

Kärstin Högbom Johansson

I SOMMARENS LJUS VID HAVET

det borde finnas ett sätt att säga det på
om det som en gång var och inte längre är,
om hur vi älskade och ändå måste förstå
att vi idag är förlorade, förlorade i sommarens ljus vid havet

du satt redan där när jag kom, båda ensamma vid havet,
vi såg på varandra först utan att se
för att sen aldrig mer kunna göra något annat
förlorade i sommarens ljus vid havet

vi for i livets berg- och dalbana,
i växlingarna mellan ljus och mörker
sammansmälta, förlorade i sommarens ljus vid havet

jag trodde på allt du sa, de sannaste orden och dina lögner.
jag trodde på dina dumheter och förströdda kommentarer
du ler, bleknar lite, knappt märkbart
talar om det som finns kvar av sommarens ljus vid havet

det är egendomligt att du ingenting förstår
när vi talar om det förlorade som en gång var
det är vansinnigt vad hopplösheten är nära när vi talar
allt är slut, jag lämnar dig i det som en gång var
sommarens ljus vid havet

Anita Elgerot

WARDAGSSTRESS

När almanackan har dubbelbokats
genomgår alla måsten celldelning
Arbetsuppgifterna blir fler
utan att mer blir gjort

Den senaste dieten
tävlar mot den tuffaste träningen
och kylskåpet självsvälter
medan tvättkorgen lider av övervikt

Efficiency, agility, responsibility, priority
dagens slagord, morgondagens y-barn?

Och ju duktigare vi blir,
desto högre blir kraven
Utmaningar och prestation
Tempo ända ner i graven

Och ju mer vi hinner
desto tröttare blir vi
ju rikare våra liv blir;
Desto sorgsnare egoister

Ingen ser, men
alla undviker våra blickar
Vem ser dig och vem ser du
när alla tittar ner i marken?

När vi inte hinner se
när vi glömmer bort att andas
åldras vi snabbt
medan livet bortprioriteras

Anna Kindberg

ANTE EL ESPEJO

No soy un gran escritor
ni tampoco un Poeta,
pero me atrero a decir
que aún quedan historias
donde hay mucho que decir ...
¡Cada día, todo momento!

Escribo lo que muchos, quisieran,
quisieran decir sobre temas muy
importantes.

La miseria del ser HUMANO ...
La historia de la gente de la calle ...
tal como son y que otros no de nuncian ...

Mis escritos menen de los altutes
donde la VIDA se comtemple y nui
sueños se abren es espejo

Solo soy un admirante de lo que sucede
y que, de algún modo se adreño de lo
simple

Máximo Varela

VACKRARE ÄN HON TÄNKT SIG

Vitheten
godheten lyser så klar
konstnärssjälens vandrar sin stilla ban
om kvällen
liljan står där i all sin prakt
medan han kysser hennes
blodröda läppar
kärleken kryper närmre
vackrare än hon tänkte sig den voro
beröringen på hans hud
från henne får honom
försvinna in i magin
mellan dem båda
tätt ihopslingrande de ligger
tills morgondagen
gör sig påmind

Sofhia Wirström

BERGEN I HIMALAYA

Bergväggarna omger vandrerskan
där hon går med lätta steg.
Ränseln svänger, det bruna håret fladdrar.
Långt under vajande broar av rep
störtar turkosa floder fram
mellan vassa klippblock. Inte falla!
Färgglada fåglar frampetar den brännande solen i zenit.

Framåt kvällen färgas bergens väggar röda
av solens sjunkande skiva.
Stupen svartnar därnere och
konturerna upplöses sakta.
Häruppe är utsikten hissande.

Hon borstar sitt grånande hår
medan hon förundrad tänker:
Har jag vandrat hela denna långa väg?
Den överfulla ränseln öppnas
och hon brer ut sina upplevelser
i gräset under stjärnorna .

Eva Berglind

*

Hen handlar hållbart
Lever livet långsamt
Älskar ännu ärligt

* * *

Vindarna vajar vassen
Silvergrå rörelser i vattnet
Livet därunder vet jag inget om

Santosh

TÄNK OM...

Tänk om det skulle visa sig
att livet endast är en slump
utan vare sig mål och mening
En tomhet, ett ostrukturerat ingenting
en viljelös slumpartad förening

Eller tänk om det skulle visa sig
att tillvaron endast var ett spel
och då inte ens för gallerierna
Utan något som försiggår utan att ens existera
förutom känslorna, glädjen och tragedierna

Eller tänk om det skulle visa sig
att våran värld var en livmoder
ett utvecklingsskede nummer två
Där vi ska genomgå en av faserna
innan vi fullländning kan nå

Eller tänk om det skulle visa sig
att planeten tellus var en rymdfarkost
på väg mot en bestämd destination
Att vi därför färdas genom rymden
från punkt A till punkt B:s rymdstation

Eller tänk om det skulle visa sig
att det finns en tanke bakom
att det finns en skapare bakom allt
En konstnär, en vetenskapsman, en matematiker
det vore ju faktiskt ballt

EN SÅDAN DAG

Det är en sådan dag nu och här
En dag då allting bara är
Att planera faller en liksom inte in
Man tar dagen och har den till sin

Det finns tid för nästan vad som helst
Att inte vara uppbokad är som att bli frälst
När helst du vill ta dig en blund
Bara för att göra något annat i nästa stund

Man behöver inte nödvändigtvis torka diskhon
När man kan ägna sig åt någon udda passion
Som att förlora sig i drömmier
Eller varför inte fyndiga skriverier?

Man gör det man vill för stunden
Tills det är dags att gå ut med hunden
Det viktiga är inte vad du gör
Utan just det att ingen säger vad du göra bör

Catarina Claeson

*

Det var en dag, av sol och lycka.
Våra liv var fyllda av ljus.
För henne, tycks varje äng, sig smycka.
Och hjärtat klappade, som i glädjeraus.

Så minns jag dagen, bland många.
när man har sagt, och svarat ja.
Att jag lyckades, att den flickan fånga,
det var ju henne, jag ville ha.

I sorg och glädje, har vi vandrat.
I nöd och lust, i denna värld.
Vi har inte, varandra klandrat.
Vi värnade, om hemmets trygga härd.

Ty något skönare på jorden,
än äkta kärlek finnes ej.
Vi sade ofta, till varandra orden,
jag älskar dej, jag älskar dej.

Holger Bergqvist

LIV

Hur kan det vara så
att det räddas röster är så
starka ...

Deras skri formar
kalla byggnader där
pärmarna inte får plats
för alla regler som
inte vågar känna.

Men väggarna faller
rycker till och alla
pärmarnas blad fladdrar iväg
i en vibration från en
liten fågels kropp
när den öppnar sin strupe
och låter den oundvikliga
sången av liv
få de rädda att minnas
att de har ett hjärta

Karin Kiran Holgersson

DOMEN

Nog har jag fått min dom
mina föräldrar gav mig barndomen
en villkorad dom
den var hård
det var ingen lek

Så kom ungdomen
jag förlorade min mödom
blev gravid
och fick en livstidsdom

Nu är jag frigiven
någon rikedom har jag ännu inte sett
men en och annan sjukdom har jag fått

Nu återstår bara en dom
ålderdomen
den ser jag fram emot
då ska jag sitta i min domstol och sticka
och invänta domslutet

Monika Wallerby

TRE HAIKU

Våt november snö
Stolt snögubbe med gurknäsa
Iskall hand utan vante

Skogen är höstvåt
Skymningen faller fortare
Hunden är lycklig

Min vän min älskade
Han tänder eldar med mig
Nu är han förkyld

Gertrude Nilsson Björklund

*

vintersolståndet
observeras av krigsmän
i vallgravens spår

jag skriver inte
om hösten som närmar sig
när elden brinner

jag älskar dig nu
när natten håller dig hårt
vid det som tillhör

en vig gren böjer
sin lustfylldhet i vinden
omöjligt härlig

atmos dikesdis
ett väntat svagt sken över
hela härligheten

höstvinterlågor
alfabet ångestoro
ord som förblöder

det är i natten
orden slutligen bävar
i det som går bort

Bengt O Björklund

KRIGETS OFFER

Jag böjer ner mitt
huvud över en liten
grå platta av grå
granit ...
Där står skrivet
soldag ...
född 1909
död 1941
Kyrkan är vitmålad
Framför långa rader
av gråa granitplattor
står en staty ...
till minne för
alla som stupade i
kriget 1939–1945
Jag lägger ner en
röd ros framför
granitplattan ...
Jag vattnar rosen
med mina tårar ...
i kyrkbyn i Finland
innan jag tar båten
tillbaka till Sverige.
Jag har hälsat på hos
min far ...

Sirkka Sjöberg

OM LÄPPAR OCH FÅGLAR

Att drömma om dessa ögon
är att leta efter staden på nytt
utforska dess innehåll, ting och föremål
samla dem.

Plötsligt återerövra
alla koder och tecken.
Plötsligt mossan,
Det lilla rummet,
Minnena i hörnen,
Vildkaprifolen.

Det fanns en lycklig tid. Minns den!
På gården får ännu vinden sina hundar av cellofan att dansa.
Ännu är det tid. Slut ögonen. Slut dem för barnet som
drömmer dig.
In i sina lekar,
Slut dem för mannen som kom för att fördubbla sitt eko
På dina sluttningar.
Dröm dem,
Ty att sova är att störta ner i en annan kropps hetta
Och klättra upp för denna lilla sträng av dofter
Tills man når vattnet
Och tömmer sig i dess öga
Med hela sitt väsen.
Det fanns en lycklig tid.

Det sägs ju alltid att någon ska stanna kvar
Något som får dem att minnas den tid
Då de brann och tumlade runt
Som unga hästar

Nu

att drömma med dessa ögon
är att på nytt genomleva allt
för att ständigt återvända med tomma händer.
Allt så främmande kvar
Att varken människor eller platser
Känner igen sig själva.

Jag sluter ögonen

För jag tror mig drömma
Vandrarens hemvist
För att känna igen intets bultande slag ...

En kvinna skyndar att berätta

Om en förlorad hemgift
Om sin sorg över att de gamla tågen för alltid har stannat
Om en åder som skriker ut detta avstånd
Och hennes väntan krymper om det är bara havet hon sörjer

Då sprider jag för vinden

(när tiden är ute)

Mina ögonlock av frökorn ...

Och lyssnar genom läpparna

Hur dina fåglar dör tillsammans med mig.

Adrian Santini

(till Sun Axelsson med anledning av hennes roman Nattens årstid)

*

Där står vi du och jag
så nära men ändå så långt ifrån varandra
Där står vi
och iakttar varandra dagligen
Men närma oss varandra kan vi ej
För det finns ett galler mellan dig och mig

Och jag tänker på den gången då jag ringde dig
hur du mellan raderna svarade nej
säg mig, var det din egen vilja
eller var det något annat som påverkade dig
kanske var det gallret

Vi har nu gått vidare
och frodas i en ny miljö
men jag undrar ändå
till vilket pris

Filip Kvarnmalm Henriksson

»ÖKEN« I COLORADO (PÅ RANCHEN)? LÄNGE SEDAN

Natten är svart,
stjärnorna skriker.
Fläktarna låter
nästan som vägborrar
i mina tinnitusdrabbade öron.
Lastbilarnas ljus,
i nattmörkret
borrar sig fast i mina ögon,
genom myggfönstret
Hästar, som hämtas, gnäggjar.

Vi trängs i en säng,
men jag vill kunna sova.
Jag stiger upp
och tittar ut över äng.
Över horisonten
ser jag silhuetten
av Klippiga bergen.

Jag känner av
8-timmarsskillnaden, men
den riktiga kärleken
fanns aldrig där,
med i bilden.
Varför tog du mig med hit
med barnen?

»Säga Mera«

LÄNGTAN

Jag vill veta att Du finns och att Du stannar.
Känner jag en vind i håret,
vill jag tänka att det är Du.
Hör jag fåglarna i naturen,
vill jag veta att det är Du som sjunger.

För Dig existerar inte bara nuet,
Alltså finns en framtid.
Jag är inte som bortblåst,
en skugga som Du inte ser.
Ett minne Du inte längre minns,
en människa Du aldrig känt.

Jag är inte bortglömd,
Jag är alltid sedd av Dig.
Jag har aldrig varit ensam,
för Du är alltid här.

Jag väntar efter att vandra på en stig
och se hur livet växer.
Jag vill känna att allt har en mening,
att allt inte bara har varit förgäves.

Jag vill veta att det finns något mer,
att det kommer något efter detta.
Jag önskar att detta något,
är bättre än det jag redan har sett.

Emelie Pettersson

*

He smiles and he says hello
It's someone I don't even know
Yet cheerfully he smiles at me
As off to work I go.

This day today, this feeling now
I wish it lasts forever.
And when I think
There is no thing
And still I feel so clever.

Alex

RYGGEN

Jag ligger nära din rygg
Mina ögon följer konturerna
och händerna vill röra
Du andas lugnt och du
känns så trygg
Dina ögon är slutna och
händerna stilla
Vi har varandra och jag vill
att du vaknar

ÖGONBLICK

I trängseln på tuben dig jag ser
Våra ögon möts och jag ler
Du en främling som jag ser
I trängseln på tuben
Du ler

UNDER YTAN

Under ytan är det mörkt
Under ytan känns det tomt
Under ytan är det kallt
Men utan på syns bara glädje
Utan på syns ingen smärta
Utan på är skalet på plats

Lena Lindgren

VÄNDNINGEN

Lyckan brinner men beröringen försvinner.
Ångest, rädsla och demokrati.
Snart är det jul, det ska bli kul.
Att få ge inte bara ta.
Det blir nog bra.
Vad var det du sa?
Jag sa ja!
Jag tänkte gud vad bra!
Nu är det äntligen du och ja!

Issa Ekberg

DU ÄR ...

Du är min kärlekens första station
Som åker ett tåg rakt fram mot livet
Vi sitter tillsammans i den kärlekens tåg
Som går till våran kärlekens slott
Vissa dagar stannar tåget någonstans
Men det går rakt fram genom livet
DU, Du är min kärleks sista station
Som vi åker tillsammans till soliga och regniga dagar
NÄR, när kan du komma till mig
DU; DU DUUUUUUUUUUUUUUUUUUU
Du som min kärleks första och sista station
Ja, Jag vill inte lämna dig förrän min tid är slut
Du, Du är min första och sista kärleks station

Enkhtuya Lindholm Banzragch

DÅ

Morgon, lätt regn. Golvet är kallt, vattnet är varmt, tvålen glider ur handen och håret blir blött i nacken.

Jag har blivit smalare och i mitt huvud darrar en ljus ton från en gitarr. Jag känner den vita sjalen mot halsen och samlar känslorna tillsammans. Jag ser fönstret och mönstret på soffan.

Boken faller sönder med alla sina ord utspridda över sidorna. Geschem – regn. Liat – sakta. Paschott – enkelt. Rahåk – långt. Karov – nära. Lama – varför? Aval – men. Jag plockar dem ihop och mina fingertoppar brinner för en stund.

Vattnet rinner ned på tallrikarna och stänker upp på mina händer, samtidigt känner jag konturen på min läppar. Lätta tankar hoppar kring. Tevattnet kokar på spisen, utanför huset jamar en katt försiktigt.

Leriga stövlar, ett trasigt paraply och en dörr som slår. På golvet ligger Ami och ritar med sina färgkritor. Tessa är irriterad och slänger ifrån sig skolväskan. Sanna har fått marmelad i håret. Mörker runt huset, lamporna värmer och rummet fylls med leenden. Jag drar sakta med baksidan av handen över pannan.

... drar handen över pannan och får en förnimmelse:
En stor öppen plats, låga träd, korta skuggor, stenkänkar, tystnad och en ljus, darrande ton från en gitarr.

Något, någonting bryter igenom, tempot ökar, gitarren tystnar. lätta, snabba slag, Ett hjärta slår, ett hjärta slår.
Skrattande ögon. Ögon ler. Ögon så allvarliga.
Stilla, mycket stilla, en ljus darrande ton.

Cristina Spitzinger

*

Frisk och porlande
flödande
sprittande rörelse - om än sporadisk
livfullt levande
bäckar rinna
glänsande grotesk grundstötning

*

Ångest
drabbar en
oförsonligt
oskyddad försvarslös
knockad harmlöst ned
rädsan skaver och vrider
skarpt skuren
träffad under ytan
HJÄLP

Hanna Estér

ORDEN

Orden är viktiga för människan att äga
Orden som vi till varandra kan säga
Om orden ej fanns kunde vi inte språka
Vem vet, kanske det varit bättre
Att ej kunna bråka

FUNDERINGAR PÅ GRAN CANARIA

Här ser jag Spaniens måne
Jag lyss till havets brus
Här lever jag för stunden
Så fylld av kärleksrus
Långt bort i kalla norden
Bland kyla snö och is
Där är mitt hem i norden
Mitt eget paradis.

VAD ÄR DET SOM GÖR?

Vad är det som gör Ungdoms och kärleksrus
Vad är det som gör Skogens och vindens sus
Vad är det som gör Havets brus och solens blänk
Vad är det som gör vår roll i en kedjas länk
Vad är det som gör släktens gång på livets karta
Vad är det som gör en del av oss dumma
Somliga smarta
Vad är det som gör några glada några besvikna
Vad är det som gör skillnad mellan fattiga och rika
Vad är det som gör livet innehållsrikt
Jag har inget svar för frågorna vikt

Lennart Johansson

IRRBLOSS FÖR IDAH

Dina ljusa blå
har fått en skuggans hinna
där de blickar ut över
den värld du ser

Jag kliver in i dina rum och ser mig omkring i mörkret.

– Så farligt var det kanske inte, tänker jag

Bara för att i nästa stund se dig gå mörkare in

Långt ner i djupet vänder du dig om och ser på mig

– Så här är det, säger du, det här är sanningen.

Här står vi i skymningslandet, det som inte riktigt är,
och jag känner gråten bakom mina gråblå. Du som är så ung
borde höra ljuset till.

Du fortsätter ännu längre ner fastän jag ropar, tänder irrbloss
och visar dig vägen upp

– Idah, tänk igen, tänk fritt och ljust, ber jag dig

Men du bara fortsätter utan att lyssna.

En dag kanske du vaknar och dina blå får ett
skimmer av hopp igen

Men inte idag, inte idag

Lena Krantz

I MIN FAMN

Jag skulle vilja säga
att jag älskar dig
men det räcker inte
Det är för ihåligt,
för platt
För det är du
som gör att solen går upp,
det är du
som gör nattens stjärnor
och höstens färger
Det är du
som långsamt
lyfter upp mig
varje gång jag faller,
det är du
som fyller min värld
med ljus, sol och liv
Och det är du
som leder mig,
det är du
som gör dagen ny
och gör att natten kommer
Du är min förtröstan,
min glädje
och mitt hopp
Och du är så mycket mer
Att ens försöka
beskriva allt du är
för mig
är mycket svårare
än att visa dig
Så du kan få
alla svaren
i min famn

Erik Wikström

SKAPAD AV KÄRLEK

1. Skapad av Kärlek till Kärlek att ge.

Nåd och tröst har vi fått, nåd och tröst skall vi ge
till den som är sargad av ondskans ve, göra det möjligt att
ändå le.

2. Kallad att följa Jesus, Hans lära och håller
oss Hans hjärta nära. Leva Hans Ord, inte endast
hör, då blir det gott, då sanningen vi gör.

3. Mörkret finns, skapar hat och krig. Gud Fader
Han hör människors förtvilade skrik. Han ser och
hör och är åfärde att utrota ondskan på denna jord.

4. Lita på Gud, Kom ihåg Hans Ord. Med Helig
Ande är du smord, för att vara ljus och salt,
onskan viker, hatet flyr och en bättre morgon gryr.

5. En dag får vi svar på alla frågor, träffar människor vi
bett och vittnat för, vilken glädje, vi träffas här, inga plågor,
endast himmelsk atmosfär.

6. Salig vi lever i Hans himmelrik, genom Guds Ord
förvandlad, mera Jesus lik. Lönen vi får för allt
gott vi gjort. Jesus öppnar för oss sin famn,
vi skall komma på skam.

7. I evighet salig, lycklig och fri, skall vi i Guds
eviga kungarike föbli. Vi fröjdas och älskar varandra
med Jesus hand i hand vi nu vandrar.
Välsignade är vi.

Deborah Fischer

FIA

Fia knuffar flickan hit och dit
hon förstår inte ett skit.
Jag lilar, men det här är ingen hit
du tar hela tiden allt som är mitt!

Flickan går fram och tillbaka
känner tyngden, får ingen seger smaka
Uppförsbackar sackar, tappar snart sin haka
Varför ska hon alltid behöva saka?

Sex det vill hon ha
det känns oftast bra
men ingen får henne bedra
och hon tar ingen muta!

Hetsen går, hon slår och slår
hoppas ovigt, sliter sitt lilla hår.
Det finns regler men sluta va' ett får!
Ger du upp, går hem och slickar dina sår?

Slå på, slå igenom slå på stort
flicka från en stad, en förort
stegar framåt fort fort fort.
Svart som vit ska inte behandlas som lort!

Ett steg fram och fyra åter
hon suckar svär och låter
allt det här mig åderlåter
Fias usla spelplan jag nu överlåter!

Petita Onne

ATT BEKLAGA

I tider
som tilldrog sig i förgångna dagar
hängde man upp människor
som betraktades som värdelösa
på galgar
vilket är att beklaga

I tider
som tilldrar sig i våra dagar
hänger modebranschen upp djurpälsar
som betraktas som värdefulla
på galgar
vilket är att beklaga.

Leo Brefeld
Jordens poeter

EN TROLLRAMSA

En trollsländehälsning till dig,
från flygande vindars ö.
En kuraskymningsång för min vän,
från susande trädkronors brus.
Ett ålgben, ett musskin,
ett grävlingsskelett.
En räsvans, en kattass,
en vildsvinsnos,
blir mina gåvor till dig.

Packa dem tätt.
Koka dem lätt.
För dina många synders skull.

Margareta T Hellman

HÖSTKARNEVAL

Färgglada löv
dansar i vinden
Jag klär mig, i färg
fri och lekfull;
Min höst är karneval.
Flyger
Mina drömmar bär mig
Väljer till en vacker verklighet:
tusentals nyanser av passion
Njuter

Evie Roseneld

SNART ...

Snart kommer solens strålar,
att nå ner,
till oss,
med den livsglädje,
som dom,
ger förstås

Att sätta fart på vårt beteende
och tina upp,
ett fruset leende
och släppa loss,
all den grönska,
vi kan önska oss

Per-Erik Molin

TJUVTITTA I MITT LIV GENOM WINDOWS

Nu kan du bara tjuvtitta i mitt liv
genom Windows
du, kvinnan med kläder och frisyra
à la fågelskrämma
som stal en stor del av min pension
men min make får du behålla

Tusen tack för att du tryckte mig ut
ur detta lata träsk
Lycka till med fästingar och mygg!

Nu när mina tankar porlar fritt
i den gyllene bäcken av språket
när jag står och visslar i varje hörn
i cyberuniversum
belyst av en leende evighet
och mina barn springer i min famn
utan lockande gåvor
Nu kan du bara ...

Jo, endast ni kan göra nu
är att tjuvtitta i mitt liv
genom
Windows

Eleonora Luthander

Tor Jonsson 1916–1951

TVÅ KVINNOR

Det står två kvinnor i hagen
och väntar din sista färd.
Båda är klädda i svart.
Båda har haft dig kär.

Din gärnings sorg står och knackar
och beder vid din port.
Men mera svart är hon som vittnat
om det du aldrig har gjort.

Din gärnings sorg har ej moders hand,
outsäglig mjuk och mild.
Men hon som förväntade din gärning,
står stilla och svart.

Den du har misshagat skall gråta
över din grav.
Den andra står svart och väntar
bortom himmel och hav

*Översatt från norska
Liv-Karin Sigurdsson*

ÄR DIMMAN LÄTTAD DAGSLÄNDA

Lyssna med tredjeörat, om politikerna lärt sig grundläggande
matematikkunskaper, eller om dom låg på sofflocket då.
Då får de gå tillbaka till Gå och börja Förskolan igen och
åtminstone kunna räkna till 10;
Annars får dom gå på S F I och lära sig grunden igen
Lite yrkesutbildning är aldrig fel
Hoppas dimman lättar snart,
Så man åtminstone
En Solglimt kan få
För det är en del som aldrig en ljusglimt kan få.
Evert Taube.
För vem har sagt att just Du kom till Världen,
För att få en ljus glimt, på Färden.
Kalla den »Himlajorden eller Änglamarken om du vill
Bor jag i Museum
Eller På Konstutställning?
MålarAxels yngsta Dotter
P.S. En Tranströmmen el. en Fogelström el. kvist är aldrig fel
Hälsningar en Gräsrot och Rödhätta
Alltid trott på fredag
gärna Fair Trade
Fred samförstånd i världen

Ewa Severinsson

VINGARNA BLÄNKTE SOM SILVER

En humla låg en soldag helt stilla
det lilla djuret låg på vänster sida
fortfarande i vackra kläder
svart, gul och vit i årmiljoner
de genomskinliga vingarna
blänkte som silver
men nu hade de slutat att vara
den lilla varelsens propeller
inför den sista vilan
ihopdragna på ryggen
och ända mot kroppen var benen
de verkade ha släppt greppet
om en vacker blomma på gården
en humlas liv och död
på ett asfalthav
jag undrar varför den inte
sökte upp en skogsgrav.

EN VÄRLD ATT ÄLSKA

Du är troligen den enda
i rymden
med vackra djur,
ben, armar,
sjöar, åar, älvar,
hav och vänliga träd
och dessutom runtom
absolut älskvärld.

*Haldor Paulsson
Jordens Poeter*

*

Jag vet att jag regredierar
att det framstår som banalt och sjukt
men hur är det tänkt att jag ska agera
när det som fått mig att växa plötsligt tar slut

Jag kan inte mota processen
jag blir bara yngre nu
griper första bästa lösning
det finns inte tid för mogna beslut

Det är därför jag ringer dig mitt i natten
det är då jag super mig full
somnar jämte min mamma
låter någon annan tala mig omkull

Återupplevelse och tillbakagång
jag söker tiden innan du
låter gamla dar passera
undviker allt som handlar om nu

Jag vet att jag regredierar
att det framstår som banalt och sjukt
men hur är det tänkt att jag ska agera
när det som fått mig att växa plötsligt tar slut

Elin Schmid

*

Separationsångest – vad är du rädd för?

En hel människa

hur kan den bli halv?

En hel, fortsätter att vara

hel

även om den separeras från

en annan

En halv

hur kan den bli hel?

En halv fortsätter att vara

halv

även om den sätts ihop med

en annan

halv

Frida Welin

SCHREBERGÄRTEN

Schrebergärten
ziehen vorbei
in denen karierte Menschen
immer kleiner werden
und verschluckt
von ihrem eigenen Muster
in der nächsten Kurve
verschwinden

Sara Maatz

ICKE ALLENAST AV BRÖD

– Den trygghet som ert hjärta söker, får jag den giva? Om du längtar efter mig ser jag alltid till att du är trygg och säkert stadd i livet. Mitt bröst är alltid där för att giva dig hemkänsla. När du saknar mig ser jag mig om för att leta efter spåren som leder hem igen. Det hem vi har skapat är inte av ondo eller ängslighet. Då du ropar efter mig vill jag lyssna för att se dig såsom du är. Hur du är vill jag söka och se var dag som vi växer och hoppas. Om dina steg falnar och far iväg, minns då alltid att mitt bröst är redo att möta dig. Vila ut och känn hur sann trygghet känns. Frukta ej att min väg vandrar bort, utan lita på de ord jag yttrat. De är ej ord utan löften som blivit beseglade intill evig tid. Tro inte att jag springer min väg utan att veta varför. Om det finns ett hem att minnas står jag där utanför och kallar en dag. Varför skulle våra vägar inte korsas? I våra liv, vad söker vi? Är det inte samma mår våra hjärtan strävar efter? Vad hindrar oss? Det hem som en dag ska skapas är något som bygges tillsammans. Utan den ena parten kan ej bygget bli klargjort. Den dörr som jag vill visa dig är alltid öppen, stig på. Önskan att få frid är något vi kan uppnå tillsammans. Utan den ena parten kan bygget ej bli klargjort. Den dörr som jag vill visa dig är alltid öppen, stig på. Önskan att få frid är något vi kan uppnå tillsammans. Vill våra hjärtan kan våra planer nå framgång i allt. Se dig inte om då du satt din hand till plogen, inget där bakom är värt att gå tillbaka till. Minns min bröstkorg varje gång du ser dig om för att återvända. Litar du ej på mig? Vad får dig att känna denna ängslan? Inte vill jag skapa den hos dig. Då plogen blir allt för svår att dra, kalla mitt namn. Lita på att jag hjälper dig. Inget ont önskar mitt hjärta ditt. Endast en framtid i trygghet är vad mina tankar är. Se på mig då kärleken kallnar och faller av dina sköra axlar. Den vinter som oroar mig behöver ej vara i december. Oro som växer kan blomma mitt i sommarens sol. Att låta oron frodas är farligt, O så farligt. Det spelet har ingen klarat ännu intill denna

dag av årstider. Ville inte en man bli en enda kvinnas man? Vill inte en man vara sin kvinnas första kärlek? Vill inte en man erfara sin kvinnas skönhet enbart ensam? En kvinna ropar men finner ej svar tuan hennes röst ekar endast. Se på henne, är känslorna detsamma i maj såsom i oktober?

Den längtan växer och växer. Se inte tillbaka då du satt din hand till plogen. Hur ska du se vart du går om du endast blickar bakom dig? Vad gör ondast, att falla framstupa eller falla tillbaka i gamla mönster?

Ropar du fortfarande mitt namn dessa nätter då jag är borta? Ser du efter mig där vi brukade gå och tala? Lyssnar du efter mig på de platser där vi möttes och delade livet? Är det endast tyst nu? All längtan fick sin mättnad till sist. Hur är äktheten i denna skatt du nu funnit? Är det sant? Minns mig såsom jag var.

Fortsätta att plåga mig? Är det allt som du undrar denna gång? Ofta tidigare ville du visa den sida av dig ingen annan sett. Den sida var inom dig, där livet utgår ifrån, ditt hjärta. Vem får det utav dig? Vem giver du hela inre rummet? Därifrån livet utgår och flödar, vem får se det i detta liv? O detta liv av oro, tag detta hjärta av ängslan ifrån mig. Vem är ens hon att en man kan tycka om henne? De gärningar hon gör, de tillhör ej de frommas lott. Se på henne, vilken skam hon har blivit. Allt det äkta och sanna har blåst bort med vinden. Bort ifrån henne har all sundhet farit. O mina ögon väts då jag tänker hur allt en gång var. Se på henne nu! Vem strävar efter att tjäna henne eller ens se hennes vilja. Allt är korrupt, allt är besudlat. Män, ni män av staden, sök er ej till henne. Finn glädje hos någon annan, ej hos henne. Ängest, oro och trångmål är vardagen för dem som anammat hennes kallelse. O vad jag önskar att allt vore ogjort. Min själ vet hur allt gick till väga. Backa tillbaka O min själ. Lämna tillbaka allt detta som jag fick på köpet. Denna längtan är fortfarande hos mig och den stillade hon ej med sitt fagra tal och ljuva smicker. Se på henne nu, vilken skam hon har blivit. Ingen står ut med att söka henne, en tid och de finns ej kvar mer. Äktheten i henne var alltid stark nog så att de blev förblev med henne. /Douglas Lingver

STRÄCK FRAM HANDEN
BJUD VÄLKOMMEN IN

öppna dörren
laga något gott
krämig pumpasoppa
pannkakor och sylt
laxpudding med skirat smör
ugnsbakad kyckling med gräddsås
duka med glas och porslin
glass och chokladsås
bädda med rena lakan
lägg på en värmande pläd
spela en vals utav Chopin
lugna den oroliga/e

önska en god natt.

Ann Andréén C.

SAMARBETE

Fjäder
penna
vingpenna
känn balansen
då orden lyfter
bär
glider över synonymerna
subtila skillnader
får fjädrar att darra
i en virvlande global skrud
– ser jag er alla
skrivande pennor
som ett orkesterdike
ett hav av stråkar
där alla toner blandas
där alla ord
blir jordens sång

Sylvia M.

*

Pensionärerna
minns så många vackra löv
Tankarna virvlar
vidare osv.

Evvy Söderman

*

Jag är Håkans mamma vad gör det, det gör det samma
Livet är härligt eller helt förfärligt, jag är glad,
livet kan vara trist, eller något visst.
Håkan är glad att jag fortfarande är hans mamma.

*Carina Bodèn
mamma till Håkan 8 år*

*

Det här är min nallebjörn som är len och go.
Utan min nallebjörn är jag ingenting
I bland är den påklädd eller helt enkelt bara naken.
Fast jag kanske inte alltid är vaken

Håkan Bodèn 8 år

VÅRT MIRAKEL

Jag vandrar bland jordens vackra skogar och stråkar...

Fylls av rus när jag hör trädens löv susa mot varann av
östanvind...

Bergen är som jordagudar fyllda av vishet sneglandes över
mig...

Det är här jag hör hemma... jag ber de högsta att lysa över
min väg...

Den väg jag må gå... för att finna mig själv, finna min ro...

Uppnå upplysning och finna mitt öde.

Jag drömmer i vaket tillstånd om dig... känner dina blickar
genom träden...

Du är inte verklig än... men du är min...

Här skall vi sitta en vacker sommardag och himmelen skall
omfamna oss under älskog
och sända oss en själ från himmelens äldsta valv och fylla
mig med vårt mirakel.

Carolina Ek Gatica Rosas

KROSSA GLAS

Jag ser dig.

I rullstol eftersom medicinerna gör att du varken kan tala eller gå
vita rockar

Händernas biverkningskak

matningsduglig

För ditt eget bästa

tiga ihjäl

Medicinera dig lugn

Nu kan du inte krossa glas, inte skrika om övergrepp och
mardrömmar

Samhällets olycksfåglar och dess rebeller

Gesterna

Protesterna

Ilskan

Finns kvar

Dämpade

vagare

stämningsstabiliserande

Krossa glas

Men trots

Hörs ditt skrik utanför dessa vita vväggar, förbi bältessängen?

Vilka beståndsdelar har tystnaden runt denna värld?

De som lämnat vill inte påminnas, tiga ihjäl sitt förflutna

De som är i det har sällan kraft att tala

De som aldrig vant sig

Håller sig undan av rädslan

Den uppriktiga skräcken

Att själva

Hamna där

Eftersom det innebär förlorat förstånd

Marika Nicklasson

*

Det är över nu:

Du vill inte se.

Du vill inte känna.

Du vill bara ha det som det är.

Du låtsas leva kvar i det som »en gång var».

Men »en gång var» en gång i tiden.

Tiden stannade av, känslorna svalnade, saker hände längs vägen.

Våra jag gick åt skilda håll.

Jag ser.

Jag känner vart det är på väg...

jag vill iväg.

jag vill fortfarande kunna känna, men inte här, jag går vidare.

Det är över nu.

Eva Jansson

EN ENSAM HUND I HÖSTEN

Jag går bland löv i skuggan av de nakna träden.
Virar halsduken några varv runt halsen.
Känner hur kinderna blossar i kylan.
Fryser likt en naken hund.
En hund som skakar i kylan.
Glidande på en ispöl.
Fåglar som flyger söderut.
Björnen som går i ide.
Allt är dött.
Men ändå så levande.

Sonja Nemlander

CITAT FRÅN EN FASAD

Änglarna sjunger.
Djävlarerna nynnär.
Stenfigurer uthuggna i Östermalms finaste fasader.
De sjunger: lita på oss.
Vi finns av en anledning.
Du inte kommer att förstå.
Vi är nämligen ett!
För när änglarna sjunger.
Är djävlarerna tysta.

Sonja Nemlander och Emil Daniel Scheid

ÄVEN HUNDAR SÖKER EN VÄN

Om det är milt i luften
kl. tre på natten
har du haft ont i magen
och plötslig vaknar du i sängen
 just då ser du på balkongen
hur fullmånens berusande ljus
 överskuggar stjärnorna
och även din saknade käras bild.

Omkring huset där du bor
finns det sju stycken hundar
 i trädgården och på gatan
 mellan huset du bor och kyrkan
som är en fin och vacker byggnad.
Den bilden får du i ditt rum
 kl. tre på natten.

De försöker kommunicera med varandra,
den ena hoppar på den andra
och nästan alla skäller, ylar, ja,
de kanske vill berätta
 om fullmånens härlighet
eller sovande människornas dumhet.

Det är skönt att hitta minst en vän
för att leka, prata och tillsammans sjunga,
 så skulle du säga om du hade levt
tjugo år i Sverige.

När Odysseus kom hem efter tjugo år
det var hunden, hans Argos
som kände igen honom.

Detta är en av de största bevisen för
att hunden är människans mest lojala vän
i så fall, har de rätt att leva i sin frihet
även sent på natten.

Så skulle du ha tänkt på
om du hade sett deras lek
i din ensamhet

Förresten, har du något svar på varför
De gamla Grekerna anställde hunden i Hades,
i de döda själarnas värld?

Ihsan Kutlu

SISTA LÖVET

När sista lövet faller då är jag i mitt hus.
När sista lövet faller då tänder jag mitt ljus.
Frosten tränger sig på och vinden börjar slå
då är det bäst att börja gå för snön kommer ju snart ändå.

Natalina Persichetti

MEDVERKANDE

Albu, Ilaria Pedditzi 45

Alex, 185

Almli, Åke 163

Ampil, J. 96

Andersson, Ove 97

Andrén, Ann C. 210

Anttila, M. 17

Arapovic, Borislav 18

Arvidsson, Gunnel 22

Arya (Taraneh), Akram Monfared 79

A., Sahar 136

Berglind, Eva 170

Bergqvist, Holger 174

Billebro, Katarina 162

Björgö Lagerström, Cicci 34

Björklund, Bengt O 178

Blomqvist, Kai 81

Blomqvist, Karen 142

Bodèn, Carina 213

Bodèn, Håkan 213

Boij, Hans 80

Brefeld, Leo 197

Brock, Aino 101

Brodin, Björn 129

Byamba, Bayasgalan 118

Bäckman Lägerdal, Lena 113

Caje 59

Callmer, Esther 46

Carlier Swing, Eduardo 157

Castenbäck, Peter 126

Christiansson, Johan 60

Claeson, Catarina 173

Claure, Javier 13

Cohen, Susan 8

Crona, Börje 7

Dahlman, Birgitta 88

Danzan, Nyamaa 119

Den vite vandraren, 54

Eblaghian, Farideh 120

Ekberg, Issa 188

Ekeman, Helge 83

Ek Gatica Rosas, Carolina 214

Ekstrand, Suzanne 164

Ekström, Göran 12

Elénius, Monique 51

Elgerot, Anita 166

Eliasson, Per-Magnus 141

Erghetie, Belle 74

Eriksson, Leif 139

Estér, Hanna 191

Fagerström, Göran 102

Ferling, Jan-Eje 70

Fischer, Deborah 195

Freij, Åsa 66

Frykholm, Ingrid 125

Giese, Eve 27

Gitika 25

Gompildoo, Munkhtsetseg 122

Gonzalez Bengtsson, Amanda 133

Gonzalez Reymond, Jorge 156

Gulle, Agnes 147

Gustafsdotter, Maria 82

Gustavson, Elisabeth 100

Hallberg, Birgitta 63

Hallgren, Niklas 93

Harald 143

Hedlund, Bengt 50

Hellman, Margareta T 198

Hilvenius, Hanna 153

Hoffman, Josefín 65

Hoffman, Sonja 64
Holgersson, Karin Kiran 175
Hollstén, Madeleine 128
Hällgren, Sabine 103
Högbom Johansson, Kärstin 165
Jacobsson, Jenny 32
Jansson, Eva 216
Jansson, Fredrik 124
Johansson, Lennart 192
Kaarle, Innakarín 144
Kindberg, Anna 167
Kowalczyk, Julia 85
K, Pia 33
Krantz, Kjerstin 10
Krantz, Lena 193
Kuisma, Leena 77
Kutlu, Batuhan 56
Kutlu, Ishan 218
Kvarnmalm Henriksson, Filip 182
Kvarnmalm, Ulf 127
Lagerhorn, Olof 123
Landing Sonko, N'Denian Kebba 29
Lennelius, Linamaria 20
Lernman, Josefin 53
Lindgren, Lena 187
Lindholm Banzragch, Enkhtuya 189
Lingver, Douglas 208
Lundström, Allmuth 145
Luthander, Alexandra 44
Luthander, Eleonora 201
Långberg, Göte 138
Lägerdal, Kent 114
Läth, Sigvard 94
Maatz, Sara 207
Marquardt, Britt 52
Mia Wallerud, 148

Molin, Per-Erik 200
Monique 26
Mpampagiannis, Carole 130
M., Sylvia 211
Möller, Hans 150
Namaste, P. R., 58
Nemlander, Sonja 217
Nemlander, Sonja, Scheid, Emil Daniel 217
Nicklasson, Marika 215
Nilsson Björklund, Gertrude 177
Nilsson, Bo Göran 90
Nilsson, Kristina M. 154
Nordgren, Johan 40
N, Thomas 9
Nyberg, Birgitta 86
Nyberg, Raija 131
Nygren, Karl 137
Nystedt, Linn 89
Odén-Berggren, Monica 19
Olsson, Kjell 62
Onne, Petita 196
Paulsson, Haldor 204
Persichetti, Isabella 135
Persichetti, Natalina 220
Peterson, Niklas 36
Pettersson, Emelie 184
Poet, Biet 155
Popovic, Vera 106
Pålsson, Lea 38
Rahm, Karl-Johan 61
Renfors, Dennis 116
Rispling, Linus 158
Rodi, Jerth 140
Roseneld, Evie 199
Runske, Wivianne 78
Rydén, Ernst 76

Salazar Monsalve, Jamie E. 146
Samuelsson, Lilian 37
Santini, Adrian 180
Santosh 171
Schmid, Elin 205
Sehlén, Ylva 108
Severinsson, Ewa 203
Sigurdsson, Liv-Karin 202
Sijaric, Hanna 21
Sillanpää, Raimo 55
Sirén, Ulla 152
Sjöberg, Sirkka 179
Sjöberg, Thommy 95
Sjölund, Ursula 104
Sole, Ilari 69
Somero, Aila 11
Spaltro, Titti 28
Spitzinger, Cristina, 190
Stenson, Ilene 73
Strähle, Marianne 57
Stålhammar, Birgitta M 111
Sukhbaatar, Shirchin 112
Sumic, Josip 16
Svenske, Arvid 67
Svensson, Peter 42
»Säga Mera«, 183
Söderman, Evy 212
Söderström, Anne-Marie 35
Tadros, Sigrid 68
Tamjärv, Aino 92
Tengqvist, Inger 98
Terfelt, Roberth 134
Thoresdotter, Sofia 23
Thuresson, Tommy 14
Tiigiste, Mats 107
Trela, Ted 87

Trimbel, Oscar 43
Törner, Carin 15
Uddenberg, David 109
Varela, Máximo 168
V.G.V. 105
Wallerby, Monika 176
Wallerud, Curt O 71
Wallin, Katarina 48
Wallin, Lars-Olof 24
Welin, Frida 206
Widlund, Lars Inge 72
Wikström, Erik 194
Wiman, Alice 110
Wincent, Toni 149
Winstén, Keijo 84
Wirström, Sofhia 169
Åberg, Eva 31
Åberg, Fanny 132
Åberg, Tomas 160
Öberg, Lena 115
*** 172
**** 186